BAYAN YANI

14

2012-08 Ağustos-Eylül 4 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL.

KOŞUN KIZLAR ARTIK BİZİ KİMSE TUTAMAZ

HUHH

PIT PIT

Ülkü

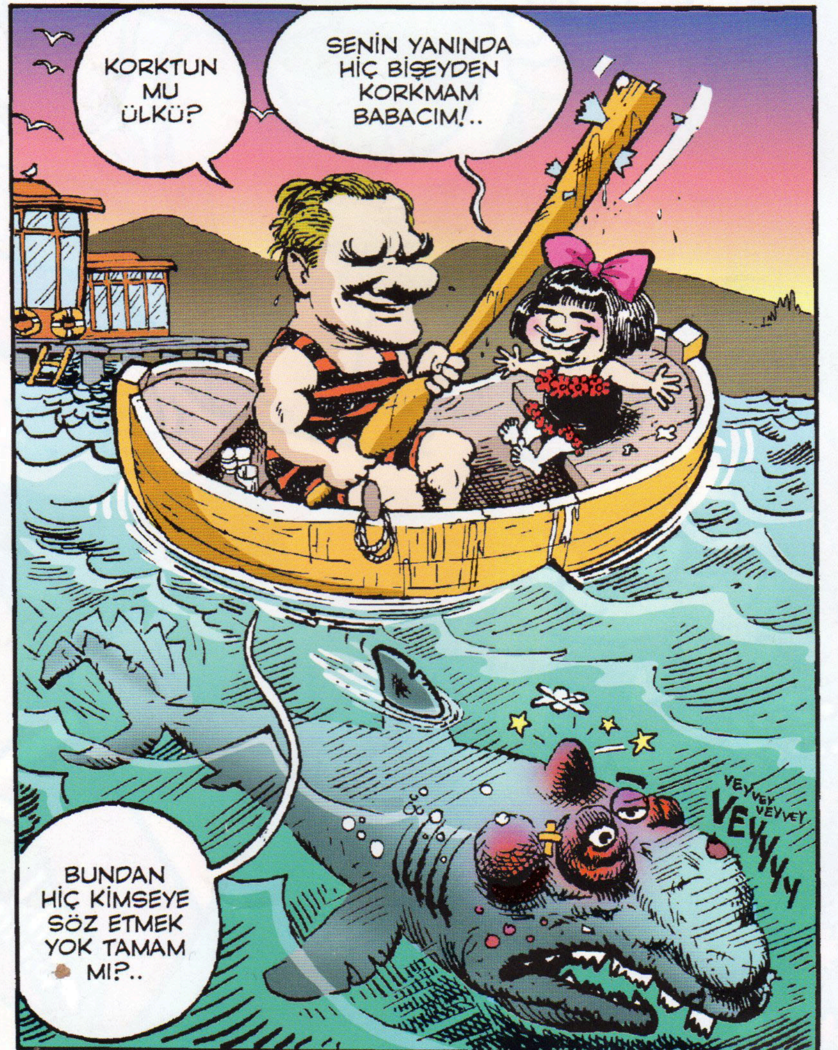

Ata'nın Ülkü'sünü geçtiğimiz günlerde kaybettik.

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Böyle buyurdu Yüksel (Aytuğ): Olimpiyatlar kadınlığı öldürüyor...

Malatya Sürgü ve yepyeni Ramazan manileri...

Ali Rıza Demircan Fetva verdi: "Kadın kadına bile olsa bikini ve ağda yapmak günah."

Meclis'te bayan lafı kaldırıldı...

ÖKÜZ YANI

• İzmir'deki saldırıda yaşamını yitiren Özkan Ateş'in cemevinde yapılmak istenen cenaze töreni konusunda arıza çıkaran 'devletin cenazesi camide olur' diyerek din ve devlet işlerinin nasıl ayrıldığını gösterip laiklik dersi veren devlet büyükleri.

• Nişanlısından ayrılmak isteyen kızı, önce hocaya götürüp, ardından kıza tecavüz odası hazırlayan aile üyeleri... Siz kürtajdan sağ mı kurtuldunuz?

• Olimpiyatları ve spor karşılaşmalarını k.ç baş görmek için izleyen binlerce erkekten biri olan Yüksel Aytuğ.

• Malatya'da alevi aileye karşı milleti gaza getiren davulcu ve tokmağı.

• Down Sendromlu öz kızına tecavüz eden ve kızını hamile bırakan baba, kızın bakireliği devam ediyor diye 'rızaya dayalı ilişki' ve 'basit cinsel istismar' dan ceza indirimi uygulayan hakim ve yasası. Böyle rezalet Engizisyon'da yapılmamıştır.

• Zamanında Süreyya Ayhan'ı yerden yere vuran medya, Hıncal, federasyon.

• Sezaryen Yasası sonrası normal doğuma zorlanan kadın ve bebek ölümlerinin arttığını biliyor muydunuz? Yasayı çıkaranlara doğum sancısı diliyoruz.

Akşamsefası

aziyeicoglu@gmail.com
Raziye İçoğlu

PAPARAZZİYE

EX'TEN TANELER

• Tekrar evlenmek isteyenler için; **"İnsanın sadece tahtı değişir, bahtı değişmez"** derdi anneannem. EX değiştirdiği tahtında, ona kurduğum değişmez bahtın sefasını sürerken, değişen tahtımda, onun bana kurduğu değişmez bahtımın cefasını süreceğim kaçınılmaz.

• EX'e kendimi ifade edebilmek için notlar yazarak göreceği yerlere koyardım. **"Söz uçar, yazı kalır"** ama söylenmemiş sözler içimde kalmış. Yazdığım notların da hiç biri okunmamış, bıraktığım yerlerde kalmıştı. **EX uçar, Yazı kalır.**

• EX herşeyin bittiğini, ayrılmak istediğini söylerken, **"Abim öldü, ben koptum, bittim, başka yollara saptım"** diyordu. Sapılan başka yollar tam anlaşılmasa da, bir insan için en büyük ibretin ölüm olduğunu dile getiren hadislere göre EX'in ölümden aldığı ibret, **"teneşire düşmeden ne kadar çok karı tanısam kârdır"** olmuş.

• **"EX de yazar mıydı?"** diye soruyorlar bazen. Evet, EX çok iyi bir yazardı. Sürekli iş değişikliğinden her zaman mükemmel özgeçmiş yazardı.

• EX mutlu günlerimizde, üzülüp, takıldığım, bazı şeyler için **"takma kafana karı"** derdi. Şu an kafama taktığım tek şey, yazarken saçlarım gözümün önüne gelmesin diye tepeme iliştirdiğim saç tokasıdır.

• EX, ilkokul okuma bayramında tüm hayatının felsefesini belirleyecek, kocaman bir silgi rolünde imiş. Ezberlediği ve hiç unutmadığı replik ise; **"ben bir silgiyim, önüme gelen her şeyi silerim"**.

• EX'ten boşandığımda, **"Ah kızım... Anasının bahtı, kızının tahtıdır. Kızlar annelerinin kaderini yaşarmış"** diye teselli eden annemi hala anlayabilmiş değilim. Beni ararken telefonun paralel hattında olan babam ile 52 yıl önce iyi günde, kötü günde birlikte olacaklarına söz verdikleri kaderinin hangi kısmını yaşıyordum acaba?

• EX iyi satıştan hediye ödüller kazandığını sık anlatması ile övünen bir satış müfettişiydi. Ben sana "**iyi bir iş adamı"** olamazsın demedim ki, "**sen iyi bir eş adamı"** olamazsın.

• 13 yıl boyunca yanımda yatan, bir kere bile rüyama girmeyen EX; rüyama geldiğinde, kalbimden çıktığını anlamıştım. Ayrıldıktan sonra, en ufak kestirmelerimde bile rüyama giriyor, ama o zaman onun tanımı rüya değil, kabus oluyor.

• EX kaynana ramazandan bir hafta önce tembihlere başlardı; **"Bak kızım; sen tutma ki, EX de oruç tutmasın. Sana özeniyor, tutuyor."** İslami şartlarda etkim ve tesirim altında kalan EX koca, evlilik şartlarına gelince, nikâh akdinde kullanılan söze takılmış olsa gerek, hiçbir etkim ve tesirim altında kalmadan evliliği ihlal edebiliyormuş.

• Bilim-teknik dergisinde, çocuğun zekasını kesinlikle anneden aldığını okumuştum. Hızlı hareketlerin birleştiği ağır beden EX'ten olmamış ve benden doğmamış bir çocuğun şansı idi. Yaşlı gibi **"İstekli ruh, beden zayıf"**. Karşıdan karşıya geçerken beyin geçer diyecek, beden geçemeyecek ve yaşlı ölümleri yüzdesine girecek bir çocuk, doğmayarak kurtulmuştu.

• EX'in yaptıklarından sonra insanlar, **"Var ya... Ben olsam o adamı öldürürdüm"** diyorlardı. Katil olabilirdim belki, ama müteahhit hataları ile dolu evimizde, 13 yıldır elimden düşmeyen tek silah silikon tabancası idi.

• Ex koca Stand-up yaparken, sahneye çıkmadan önce bana "**3 's'den bahsetme"** diye öğütte bulunmuştu. **Sex-Siyaset-Spor...** Bu mesleğe darbe vuran 3'lüydü. Çünkü memlekette bu 3'lüden başka konu yok, konuk yok. Her şey bu 3'lü ile dönüyor.

• EX kaynananın; "**akrabalar akreptir kızım, akrep etmez akrabanın akrabaya ettiğini"** diye öğüt verirken anladığım şu ki; bir konu uygulamalı ve örnekli **"burada yapılmışı var"** tarzında anlatılınca, gerçekten çok iyi anlaşıyor.

• EX ile evlendiğimiz gün en sıcak ve kurak Ağustos ayında, kovadan boşalırcasına yağan yağmur yüzünden gelin arabasına arabanın bagajından çıkarılan dondurma reklamlı kocaman plaj şemsiyesi ile bindirildim. Kadınlar **"Oh oh!.. Gelin şanslı, bolluk bereket"** diyordu. Ama o gün doğanın benin için ağladığını küçücük hissiyati ile onunla birlikte ağlayan iki yaşındaki yeğenimden başka hiçkimse anlayamamıştı.

• Herkesin hayatını mahveden, bermuda şeytan üçgeni tadında, bir üçleme vardır ki; EX ile hayatımı mahfeden **"Pati"** üçlüsü oldu. **Sempati - Antipati - Empati**... Sempati duydum, en sevilmeyecek EX'i sevdim, EX'e antipati duydum sevilenleri sildim, anlatılan EX'lere empati duydum, aynısını yaşadım.

Hovardanın Mumu

feyhan güver

MİNİ HABERLER. PAPARAZZİYE gözüyle SOKAK ARASI tespitler

• **Ben senin neyinim anlamadım?** Aydın tem paralı yolunda, Germencik çıkışından Didim'e gitmek üzere ayrılan yol üzerinde sağda, ağaçlıklar içinde umumi tuvaletler. Çok hızlı geçildiğinden, fotoğraflamak için dönüş gününü sabırsızlıkla bekledim. Kadınlar tarafına **"YENGE"**, erkekler tarafına **"ENİŞTE"** yazmış. Abimin karısı, ablamın kocası. Ne oğlan tarafı, ne kız tarafı... Ya da oğlan bizim, kız bizim, çatlasın kaynanası, patlasın kız anası... Yakınlığı, hısımlığı, yanar-döner bırakmış hela sahibi...

• **Reklamda sınır tanımam.** Ayinesi iştir kişinin lafa karta bakılmaz zihniyetli marangoz sanatını örneklemiş, reklam için dağıttığı, kendi tasarımı model bir şey üretmiş. Bizim sokağın usta marangozu, binlerce yapmış bu tahta şikayet-dilek kutusundan ve her kapıya bırakmış. İstediğin gibi kullan, fırçalık yap, kartvizitlik yap ve evinde herhangi bir tamirat, arıza olursa hemen ustayı ara.

• **KÖYDEN İNDİM ŞEHİRE...** Gel seni köylü kız alıp kaçayım, telli duvağına altın saçayım. Sen tarlalarda dolan, gez, sonra şehre gel ve et tüccarının eline düş! **"TARLADA GEZEN ORGANİK KÖY TAVUĞU GELMİŞTİR"** ilanın camlara asılsın... Ama kimseler inanmasın, **"köy mü kaldı ki tarlası olsun, tarlasında dolanan tavuğu olsun! Peehh!"** diyerek okuyup gitsin, sinirli amca...

• **Hayat devam ediyor, Gıcır EX'ten taneler**
Rumuz: Bitik Soylu, Adapazarı-Sakarya

• **"Ben o değilim"** diye başlayan yeni EX'ler olacaktır. Gelen, gideni aratır sözü yavan kalır. Gelen EX, giden EX'i aynen yaşatır.

• Giden EX'ler sayesinde, değiştirdiğim göbek kilitler tecrübesi ile, minimum çilingir hizmetleri adı altında bir mesleğim daha oldu.

• Ex sevgilinin, yeni sevgilisi feysden adeta bonmardıman şeklinde, **"sevgilimin paylaşımlarına, beğen yapma!"** mesajları atınca, önce bir şok yaşadım. Ama hemen sonra "Oh be! EX sevgili zaten püsküllü belasını bulmuş; sanaldan sorgulayan, gerçek hayatta ona neler eder kim bilir?" iç huzuru ile, Feysbuk hesabımı tamamen silerek, huzura erdim.

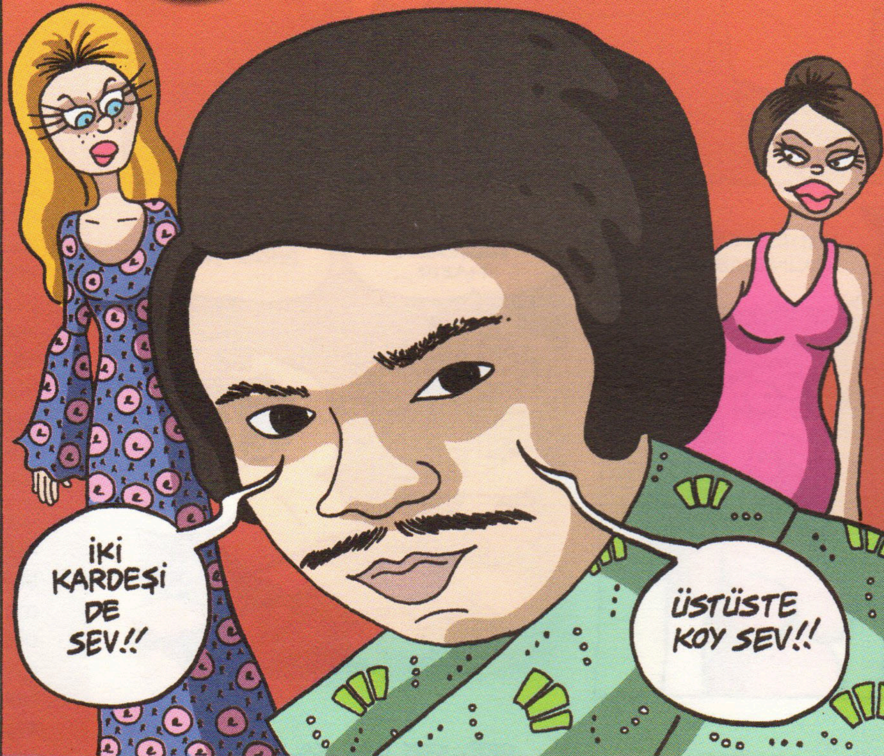
• EX sevgiliye; **"sen bana EX'in yaptığından daha beterini yaptın, nasıl yeni sevgiline bana mesaj attırırsın?"** dediğimde, **"sen senaryo yazıyorsun, ben attırmadım, ben yapmadım!"** diyordu. Neden olmasın? Fena bir dizi olmaz. "Nokta. Nokta.ye nasıl kurtulur?"

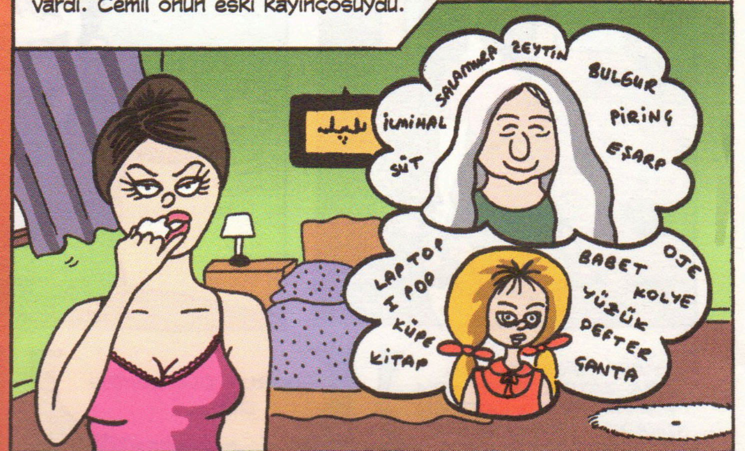
• EX'ten sonra evde beliren haşerat, gerçekten giden EX'in ruhunu temsil ediyor. Önceki EX'te evi uçan karıncalar bastı. sonraki EX'te yatağın enine doğru üzerimden hızla yürüyen kırmızı örümcek geçti.

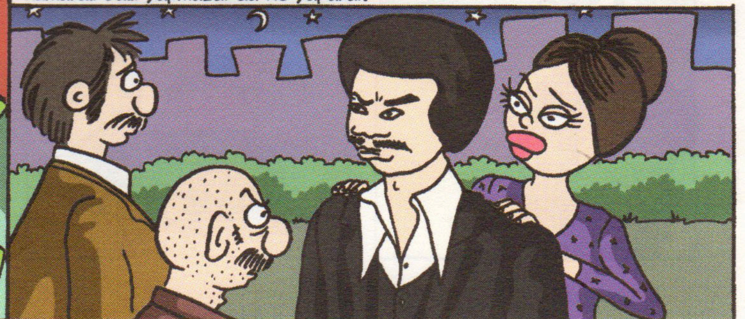
EX' TEN TANELER'inizi yazın gönderin paylaşalım... Herkesin bir EX'i var, durur içerisinde... İçinizde kalmasın, saklamayın, patlamayın!

Akşamsefası

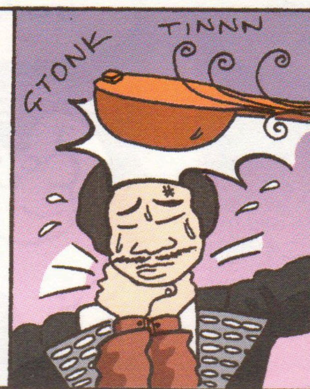
Sev Dedi Gözlerim

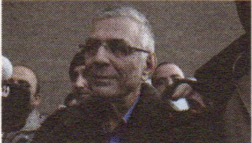

ezgi aksoy

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

• MİT Kontrterör Daire Başkanı Mehmet Eymür **"istihbaratta yatak odaları çok önemlidir"** demiş. Parti başkanlarını bile düşürebilecek bilgiler çıkabiliyormuş. **Mit'tin arşivi liseli ergende yok** desenize. Performans raporu sunmaları da evlilikleri bitirebilir gibi geldi ya, ne ise...

• Karacaahmet Türbesi'nin yanındaki cemevi, **bir ucube olarak yapılmış, hala da bir ucube olarak duruyormuş**. Ruhsatsızmış, bilmem neymiş. Yani neden inatla ruhsat verilmemiş olmasını geçtim de; kaç yüzyıllık bir inancı ve kültür birikimini ucube demekle öyle heykel yıkar gibi yıkamazsınız be kardeşçiğim.

• **Abdullah Gül**, müze olan **Ulucanlar Cezaevi**'ni gezmiş ve şöyle demiş; **"demokrasimizi kıskançlıktan korumalıyız."** Breh breh! Bence kurşun döktürelim çok mükemmel harikulade demokrasimize. Olmadı cinci hoca çağıralım. Ama dikkat etmek lazım; bir de cin çarpmasın demokrasimizi, **"ucube"**ye dönmesin sonra.

• **Olimpiyatlar**'da madalyalar neden hep **kıl payı** kaçıyor allasen? Şahsen beni zerre ilgilendirmiyor gladyatör oyunları, amma ve de lakin Türkiye insanının bu ezikliğinden artık tiskiniyorum! Kıl payı kaçanı da vardır da, babalar gibi kaçanı da vardır. Sürekli bir **"olum var ya, neredeyse yeniyorduk"** ezikliği...

• Londra genelevleri de Olimpiyatlar'a hazırlanıyormuş. Şehirdeki seks işçisi sayısı artıyormuş. Olimpiyat oyunlarını tam teşekküllü savaş gemisi ve güdümlü füzeler koruyacakmış. New York'ta sadece su satan kafe açılmış, bulunması zor temiz su satıyormuş... Çok acayip **distopik** bir çağdayız, ama çok az kişi mevzuya uyanabiliyor. Zaten daha fazlası uyansa, distopik olmayacağız.

• **Milli Savunma Bakanı**, telölle mücadele çok iyi gidiyor demiş. Hakikaten çok iyi gidiyor ama! **Bi biz telölle mücadele ediyoruz, bi telöl bizimle mücadele ediyor.** O kadar heyecanlı ki, bazen sıra kimde şaşırıyoruz. Bu arada ortalıkta gezinen bir takım halk, köylü ya da zorunlu asker gibi canlı organizmalar da imha oluveriyorlar. E az oluyor kelebeğin ömrü naparsın!

• **Sevil Sevimli** sonunda tahliye edildi, ama **2824 öğrenci** hala tutuklu. Yazıyla ik bin sekiz yüz yirmi dört. Bu ülkenin tekmili birden yavaş yavaş merhametini ve adaletini

kaybeden bir krala dönüşüyor beyler bayanlar. Bu susmalar, bu işitmemeler, bu kafa çevirmeler hep ondan. Kör bir krala dönüşüyoruz; ağzımızdan kalpsizliğimiz dökülüyor.

• Evinde 19 çakmak bulunduğu için hakkında 7 buçuk yıl hapis istenen 52 yaşındaki **Arif Pelit**'in cezası onandı. Çok hoyrat bir yerinden yakalandık Ortadoğu'nun kederine. Çok hoyrat törpülüyor zaman bizi; olanca baltaları ve olanca yalanlarıyla... Kandıra kandıra...

• Şu **Acun** ve **sörvayvır** tartışması çok komiğime gidiyor (benim komiğim). Merve adlı kızcağızımız **"biz aslında tam olarak aç değildik"** dedi diye kıyamet koptuydu. Birileri de üzüldü oradakilerin tam aç olmamasına. Hayır toplama kampı mı olsaydı orası, yere tuz döküp yalattırsalar mıydı, tuz yalamış garipler bakar iken sürahi sürahi suları doprağa döküp **nihohohahaa** diye **Erol Taş** kahkahası mı atsalardı? Siz televizyon karşısında kadayıfları löplöp götürürken, adamlar tropikal adada şeker kamışına mı dönseydi?

• Şu vekilin oğlunun polisleri hizaya çekip azarlaması olayı var ya... Bence Acun-Merve-sörvayvır üçgeninden farklı bir hadise değil. Neden mi? Şöyle ki efenim; herkesin bildiği bir olay bir anda ortaya çıkıveriyor ve dünyanın en gizli sırrı ifşa olmuş gibi, herkes aynı anda şaşırıveriyor. Alışın buna demiyorum; şaşırmaktan öteye de köy var, gitsek artık ufaktan diyorum.

• **Büşra Ersanlı** tahliye edildikten sonra **CNN Türk**'te **Enver Aysever**'in sorularını yanıtladı. Ersanlı bir soruya cevaben şöyle diyordu; **"Kaldırmak zorundayız.**

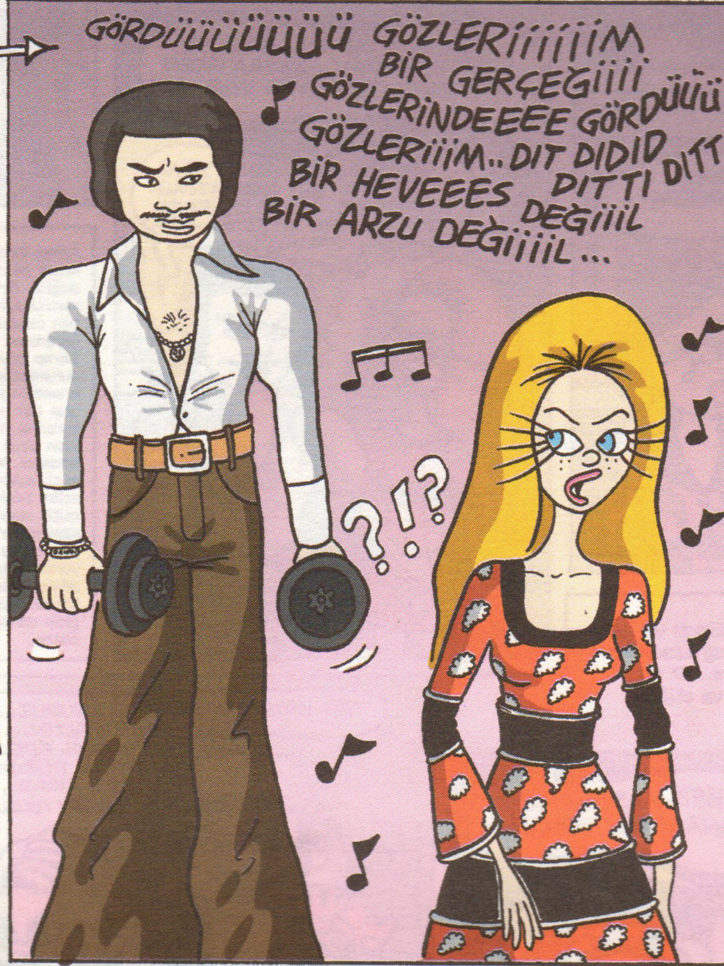
Akşamsefası

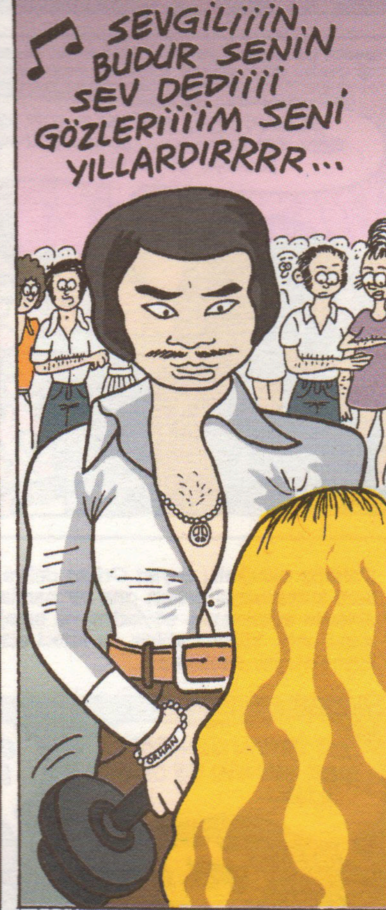

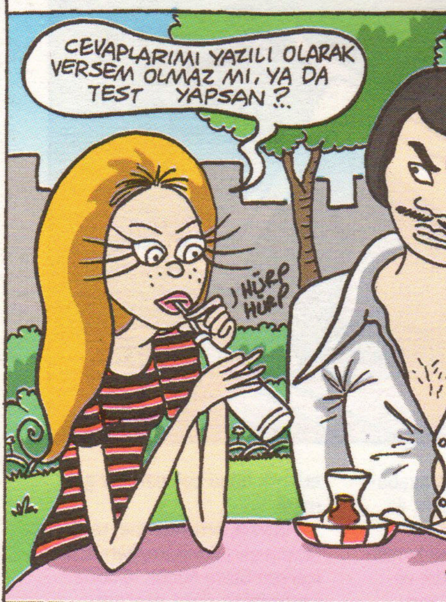

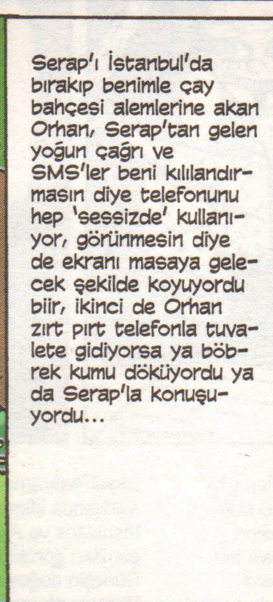

Ben hiçbir suçum olmadığı halde aylarca hapis yatmayı kaldırabildim. Türkiye de bazı şeyleri kaldırabilmelidir". Programı izlediğimden beri zaman zaman aklıma geliyor bu cümleler. Unutup unutup ansızın yine hatırlıyorum. Siz de bir düşünün abiler!

• Üst üste üç yaz aynı mevkide **ufo** gördükten sonra (Lüleburgaz'ın aynı bir mevkisi), uzaylıların bizi belgesel izler gibi izledikleri kanaatine vardım. Ama büyük ihtimalle insanoğlunun çiftleşme mevsiminin Temmuz – Ağustos ayları olduğunu sanıyorlardır. İnsanların yabış yabış evlenmekten ne anladıkları bi yana, evrensel bir yanılgıya da imza atıyorlar ama haberleri yok. Gerçi **Lüleburgaz semalarında seyreden ufolar,** Trakya düğünü dinlemeye de gelmiş olabilirler tabi. Agalar bir gırnata üflüyorlar öyle böyle değil hei!

• Ameriga'dan açıklamışlar; 2030'a kadar açlık yarı yarıya azalacakmış. Obarey... Dünyanın tüm kaynakları azalır, savaşlar artar ve nüfus iyiden iyiye coşar iken; **develer tellal, pireler berber iken, Ameriga beşiğimizi tıngır mıngır sallar iken** fakirlik azalacak öyle mi? Sonra ne olacak? Hep beraber elele tutuşup ziyafet sofralarında neş'eli şarkılar mı söyleyeceğiz. Belki bir kanepeye uzanır, biraz da çocukluğumuzdan bahsederiz...

• **Erdek**'de şehitlik olduğu sanılan ve her yıl zafer bayramında ziyaret edilen mezarlığın aslında Bizans mezarlığı olduğu ortaya çıkmış. Erdekliler Bizans şehitlerini ziyaret ediyormuş meğer yıllardır. Bence bir sakıncası yok da, **Bizans N'ülkü Ocakları** buna ne der bilemem.

• **İstanbul**'a bir milyon nüfuslu yeni şehir kuracaklar ya... Bence o kesmezse, İstanbul'un üstüne bi tane de "**asma şehir**" kursunlar. Hatta çatıyı kapamasınlar, gerek oldukça kat çıkmak mümkünatlı olsun.

• Önce **Pussy Riot** girdi bir kiliseye, **Putin**'e verdi veriştirdi. Sonra hapis istemiyle gözaltına alındılar. Ondan sonra **Madonna,** St. Petersburg konserinde gruba destek verdi.

Daha da sonra **Rusya Başbakan Yardımcısı** Dimitri Rogozin; "**Her eski orospu yaşlandıkça başkalarına ahlak dersi vermeye çalışır.**" diyerek aklınca Madonna'ya saldırdı. Lakin ahlak dersi vermeye çalışan Madonna değil de, Rusya devleti değil miydi? Hı?

• Amerika'da kadınlara yaklaşıp "beni tanıdın mı" diyerek sarılan, sonra da kaçan "**sarılma sapığı**" yakalanmış. Sapığın aynı yöntemle 36 kadına sarıldığı sanılıyormuş. Karmakarışık duygular içerisindeyim sayın seyirciler. Sarılma sapığını sarılıp tebrik etmek istiyorum. Sonra adama sarılma sapığı diyenlere sarılıcam. Ardından da sırayla 36 kadına.

• **Zuckerberg**'in facebook toplantılarına tshirt, spor ayakkabı ve kot pantolon gibi kılıklarla katılması tepki çekiyormuş. Adamı fazla ciddiye almıyorlarmış. Bizim Zuck bilmiyor heralde, plaza insanları tarikatının özel bazı kıyafetleri oluyor.

• **Forbes**'in haberine göre **facebook**'a üye olmayanlara iş ararken şüpheyle bakılıyormuş. Sosyal medyada hesabı olmayanlar sosyopat oluyormuş. Evvelden sosyopat dediğin pıçak taşırdı, çakılı olurdu, malallede yürüdü mü öd koparırdı, façası sağlam olurdu... Nerde o eski sosyopatlar yau.

• Sultan **II. Abdülhmid**'in torunu **Nilhan Osmanoğlu** düğününü "dedesinin sarayı" olan **Dolmabahçe Sarayı**'nda yapmak için "beyefendi"den izin istemiş. Sultancığım, biz de beyefendiden pek çok şeyler istedik; ama bizi pek de şaapmadı yani çok afedersin. Ha tabi bizim dedemizin sarayları hiç olmadı; biz o sarayların kapısından bakandık. Şimdi hala saltanat saraylarının sürgülü kapılarından baktığımız gibi...

• "**İsteseydim şimdi maliyede müdürdüm**" kafasını hiç anlayamadım. Yani anlayamadığım, maliyede müdür olamamanın insana neden bu kadar koyduğu. Kapılar, saatler, defterler ve sessizlikte çınlayan kalem darbeleri... Kimsenin dünyası bu kadar kısır olmamalı!

• **Mars'ta gündoğumu** fotoğrafını gördünüz mü? **NASA**'nın yeni yolladığı robot **Meraklı**'nın marifetiyle çekilmiş. Çok kozmik bir ana tanıklık eder gibi, sanki oradaymış gibi bakın ama... Sanki Marslı sevgilinizle tepeden aşırı gün doğumunu izler gibi... Sanki Mars, bu dünyanın cennetiymiş gibi...

• İnternet dünyasında **.com, .org** gibi uzantı zorunluluğunun kaldırılmasından sonra "**.islam**" ve "**.helal**" uzantı başvuruları bir tek Türkiye'den gelmiş. ".islam" uzantılı siteleri açarken ayrıca kullanıcıların **elektronik kelime-i şehadet** getirmesi istenecekmiş. Bu acayip kafaların teknoloji ile imtihanı da çok acayip oldu. Aradaki çağları atlayıp doğrudan bilgisayar çağına dikey geçiş yapınca yandı devreler, tarumar oldu helal kafalar.

Akşamsefası

KATINA KARANİKOLA

İthal İlyada

Tüm Ege adalarında yaz şenlikleri tam gaz devam ederken benim adamdaki **palia tufekia yayalar**, (eski tüfek nineler) yani Bayan Yanı tarafındakiler sürpriz bir çıkartmayla karşımıza çıktılar. **Kırksekiz** senedir adamızda yapılmayan **Klidona** şenliğine hepimizi coşkuyla toplamayı başardılar. Azıcık Klidona'dan bahsedeyim sizlere:

Haziran ayının 24'ünde herhangi bir meydanda veya avluda toplanılır, iki bakirenin eline çömlek verilir ve bakireler bu çömleğe üç ayrı çeşmeden yolda birbiriyle hiç konuşmadan su doldurup getirirler. Herkes kendisine ait küçük bir eşyasını (küpe anahtar, düğme vs...) çömleğin içine atar ve çömleğin ağzı bezle sıkıca bağlanır. Sonra çömlek bütün gece yıldızların altına bırakılır. Sabahın ilk saatlerinde güneş ışığı değmeden içeri alınır. Ertesi akşam suyun içine nesnelerini atan insanlar çömleğin başına toplanır ve şenlik başlar. Ortaya konan çömleğin başına küçük bir kız çocuğu oturur, elini çömleğe daldırır, atılmış nesnelerden birini göstermeden elinde tutar. Daha sonra çömleğin başında toplanmış insanlar, şarkı, mani, taşlama ve erotik şiirleri içlerinden geldiği gibi sırayla okurlar. Kız elinde tuttuğu objeyi çıkartıp gösterir ve okunan her neyse o nesne sahibine ait olur. Olmadık maniler, taşlamalar, olmadık seksenlik yayalara, barbalara denk gelince bir kahkaha tufanı kopar. Teyzemle annem de müthiş mani ve taşlama okurlar ki aman vre!... Ve böylece Kırksekiz sene sonra kahkahalarımızdan Klidona testisi kırıldı. İçimden bir ses bu Klidona şenliği kahkahalarının Onbinlerce yıldır bu yıldızlı Ege gökleri altında yankılandığını hissettiriyor. Ayrıca bu sene sadece bayanların yapması, özellikle dul yayaların aşırı coşkusu biraz şaşırtıcı ve çokta eğlendiriciydi.

Ardından öğreniyorum ki aynı şenlik Hıdrellez'de, Çanakkale **Lapseki**'de yapılıyormuş. Yalnız onlar çömleği gece gül ağacının altında bekletip, bağlamak yerine çömleği kilitleyip, yıllarca evlenmemiş bir kızın başında açıyorlarmış ki, kısmeti açılsın. Açan da ailenin ilk kız çocuğu olmalıymış.

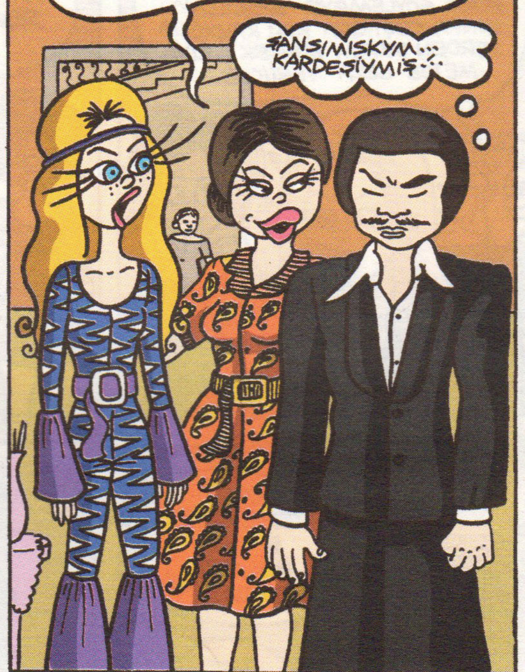
Birkaç ay sabrederseniz Hıdrellez'de yerinde inceler sizlere aktarırım...

Bu ada şenlikleri Eylül'e kadar sürer. Kendimi bildim bileli hep eğlencelere katılıp horonları çekip çevirmiş **Karanikola** ailesi geleneği olarak bizim adanın tüm köylerinde panayırlarda ve şenliklerde yer almışızdır.

Ben işi ilerletip bu sene adalar arası transfer teklifleri almaya başladım.

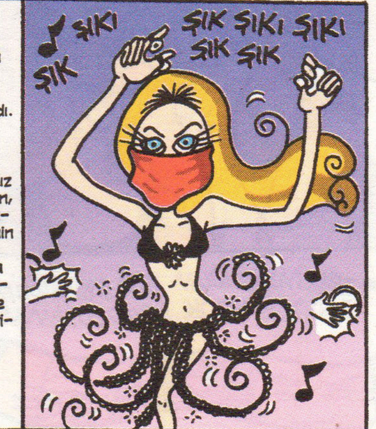

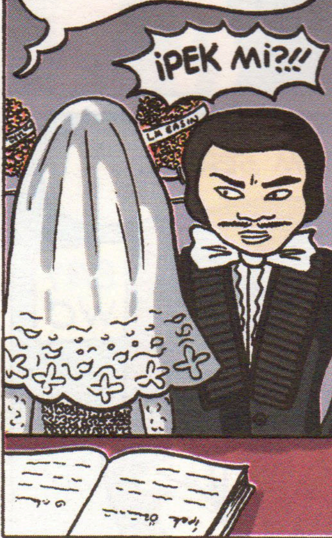

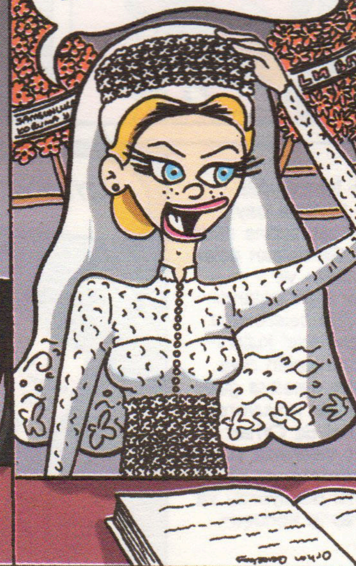

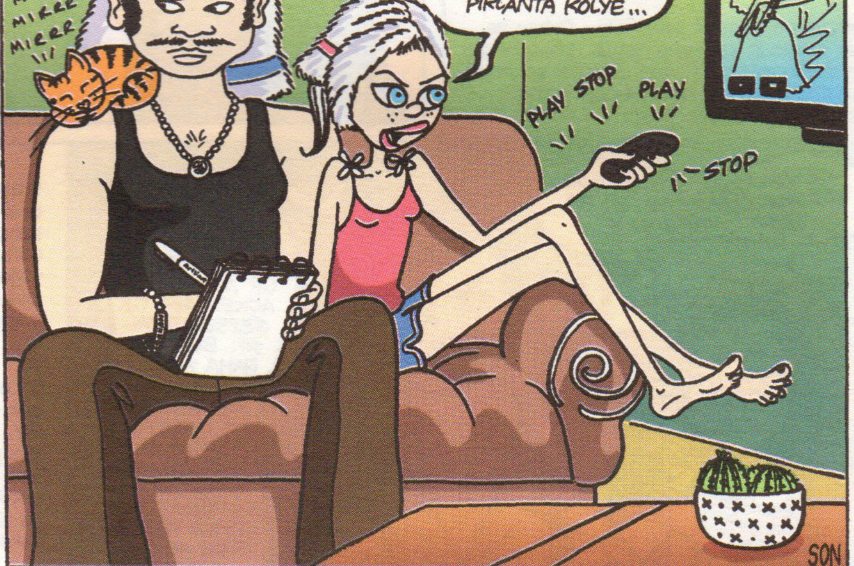

Bozcaada'da Beş seneden beri yapılan, çeşitli dillerde okunan **Homeros'un İliada Destanı'nı** Yunanca okumak için **"İliada Günleri"** etkinliğine davet edildim. İyi güzel de Antik Yunanca yazılmış bu destanın Yunanca'da okunması gerektiği bu sene mi aklınıza geldi a dostlar? Acaba Bozcaada'da bu destanın yazıldığı lisanı konuşacak insan bulunamadığından mı beni Gökçeada'dan ithal ettiler?

Her ne kadar da adacığımı bırakmak bana zor gelse de Paris, Hektor ve Ezine peynirinin aşkına Homeros'un Tenedos'una, yani Bozcaada'ya gitmek üzere yollara düştüm. Binbir çileyle vardık. Tenedos'u işgal eden turist orduları yüzünden kumsalda Agamemnon'un gemileri gibi çakılıp kaldık. Truva Atı numarasıyla turist gibi otelleri dolaştık, sonunda insaflı bir otelci kendi odasını verdi.

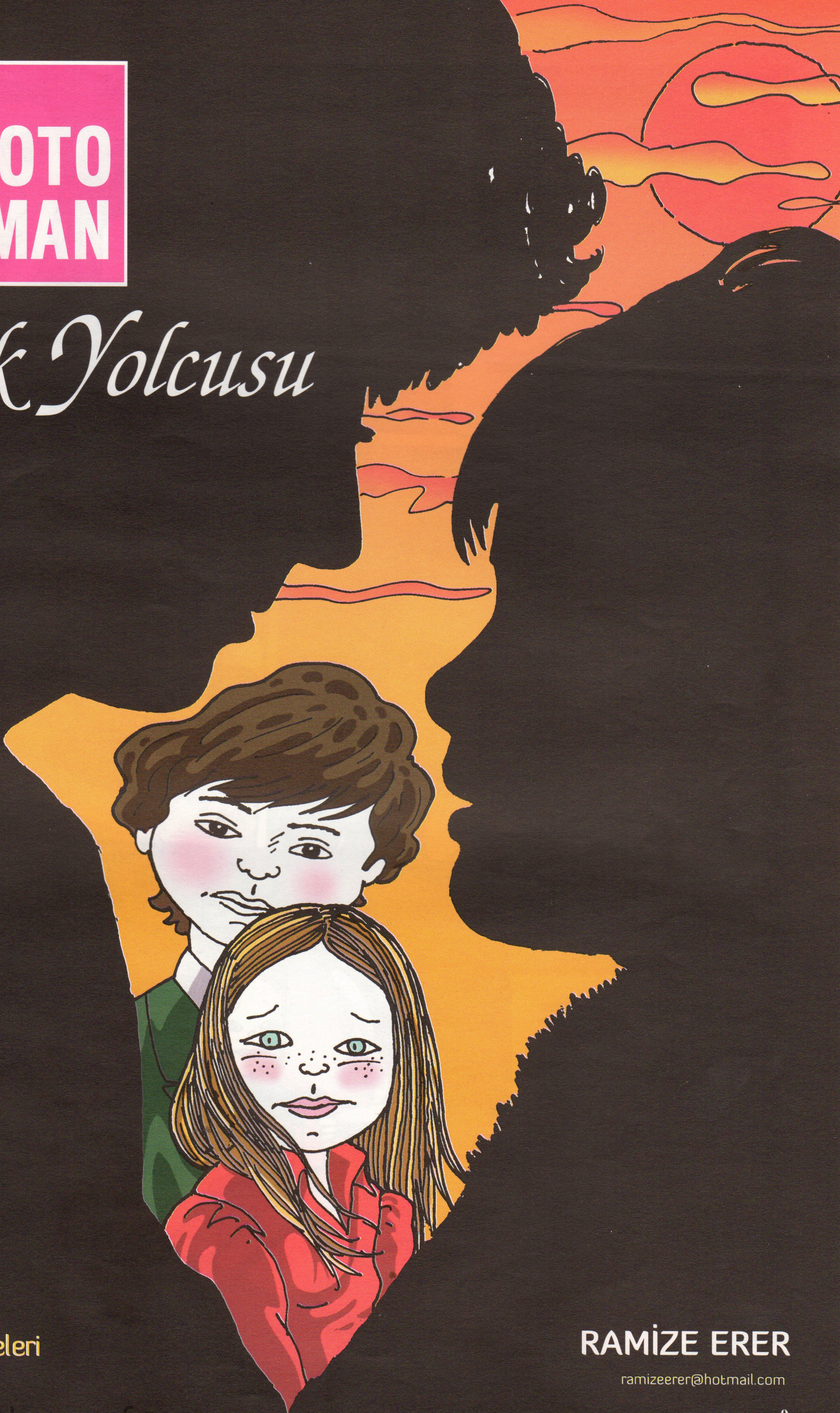
Nedense etkinlik sahur vakti yapılacaktı. Ramazan olmadığı için ortada davulcu da yoktu, kalkmak epey zor oldu. Neyse, Bozcaada kalesinin dibine birazdan savaşa başlayacak Truvalıların askerleri gibi dizildik. Ben ilk okuyacağımı sanıp gözümdeki çapakları dahi silmeden ve her sabahki o canım kahvemi içemeden uyku sersemi ayılamadan etkinliğe koştum. Truvalıların safında savaşıp ölen ve ölü bedeni; Hypnos (Uyku Tanrısı) ve Thanatos (Ölüm Tanrısı) tarafından yurdu Likya'ya götürülen Zeus'un oğlu Likyalı kahraman Sarpedon ağırlığında idim... Uzaktan Menelaos ve Akhalıların kara gemileri görülüyordu sanki... Güneşin doğuşuyla İliada Destanı okumaları başladı. Çince, İngilizce, Almanca, Azerice, Kürtçe, Hollandaca, Honolulu'ca, Havaice, Eskimoca derken destanın orijinal dili olan Yunancaya asla sıra gelmek bilmedi... Terden ve sıkıntıdan elimdeki kâğıdı buruşturdum, Homeros'un deyimiyle "kanatlı sözler" şarap rengi denize aktı gitti (oinopa ponton)... Fakat duygulu bir şekilde Azerice okuması uyku mahmurluğuma son verdi. Bu destan Truva savaşı zamanında böyle okunsaydı Akhalılar aşırı etkilenip Truva'nın tek taşına dokunmadan geri dönerler miydi acaba? O kadar coşkulu okudu ki, iki yakası bir araya gelmeyen Ege'de Truvalılara çeşitli kimlikler arayanlar aklıma geldi ve ulan yoksa Homeros Azeri miydi diye düşündüm bir an!...Yetmiş iki lisanda sıranın bana gelmeyeceğini anlayınca İliada destanındaki Nestor edasıyla kalkıp, kendi kendime kürsüye yöneldim, entellektüel tayfaya biraz sitem ettim. "Bu destanın yazıldığı dili konuşan insanlar vardı bu topraklarda, şimdi niye yoklar? Neredeler? Bunu neden dillendirmiyorsunuz?" siteminden sonra destanı okudum, etkinliğin sonunu beklemeden Orfeos'un Hades'ten çıktığı gibi arkama bakmadan çıkıp gittim. Bu etkinlik bana pek samimi gelmedi.

Adama, ördeklerime, tavuklarıma geri döndüm, kahvemi içerken bizim küçük Klidona şenliğimizin daha destansı, samimi, eğlenceli ve daha gerçek olduğunu düşünüyorum. Ayrıca bu etkinlik niçin Truva antik şehrinin içinde ya da yakınındaki domates tarlalarında değil de Bozcaada'da yapılıyor diye düşünenlerde var. Bana kalırsa bizim Klidona ve **yayalar**(nineler) İliada Günleri"ni **yaya** bıraktı...

Cep FOTO ROMAN

Ask Yolcusu

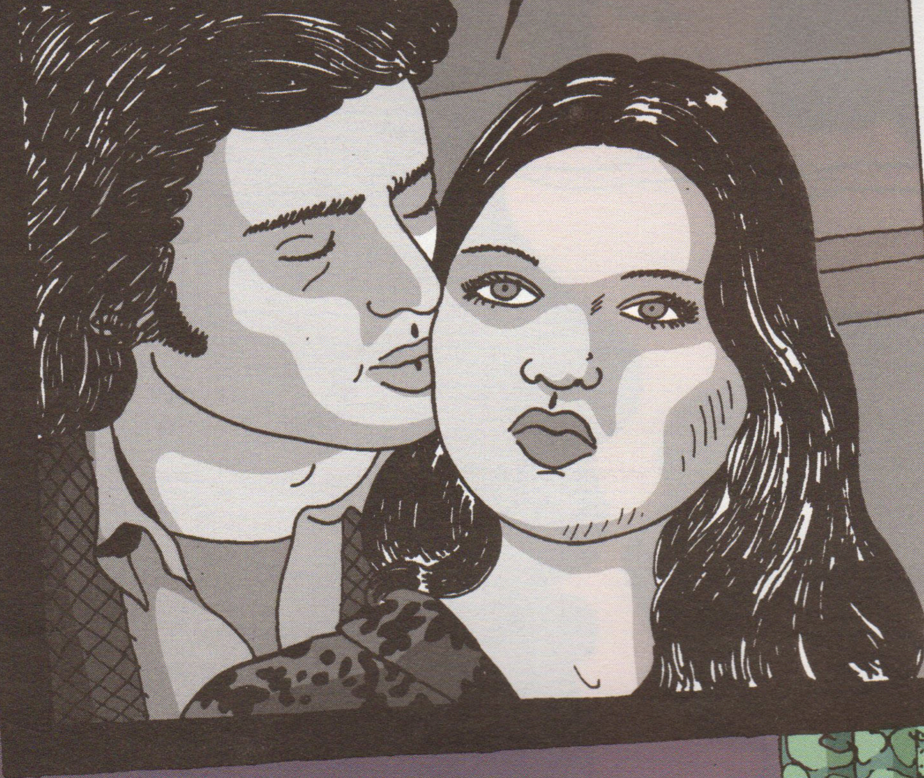
Kız Hikâyeleri

RAMİZE ERER
ramizeerer@hotmail.com

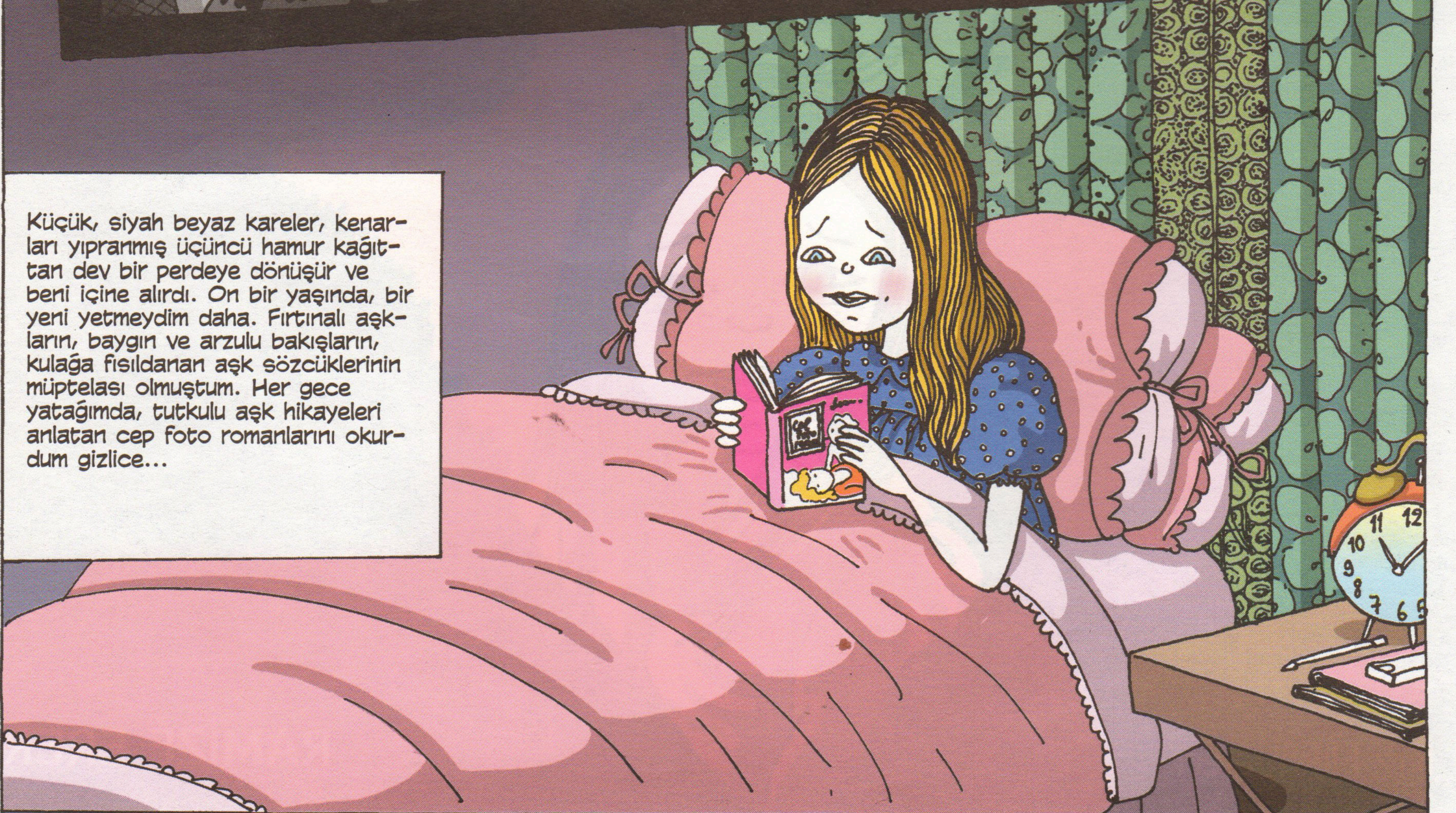
Akşamsefası

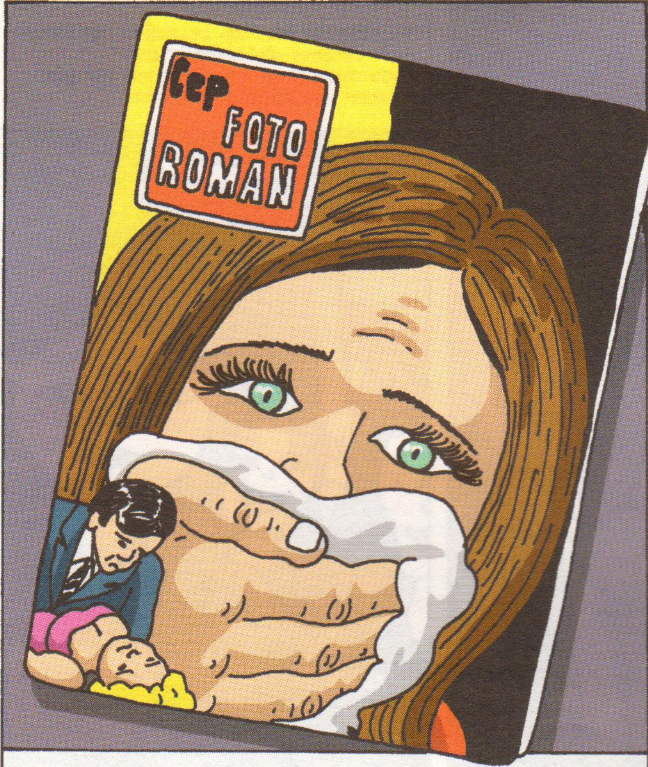

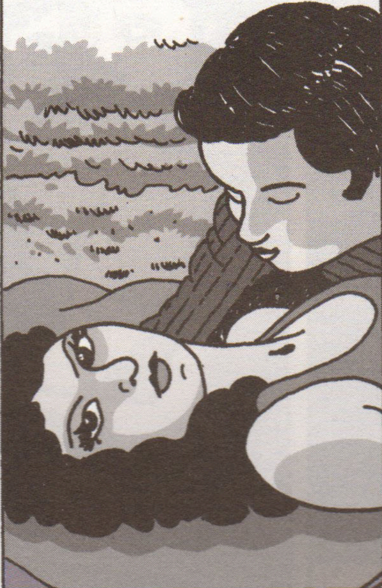

Akşamsefası

Okuyacağım fotoromanı, kapak fotoğrafına ve ismine bakarak seçerdim. Bazı aşk hikayelerine gerilim ve korku da karışırdı. Büyük Bir Sır, Garip Bir Kaza, Sırlı Ev, Fırtınalı Gece, Kardaki Ayak İzleri gibi isimleri olurdu.

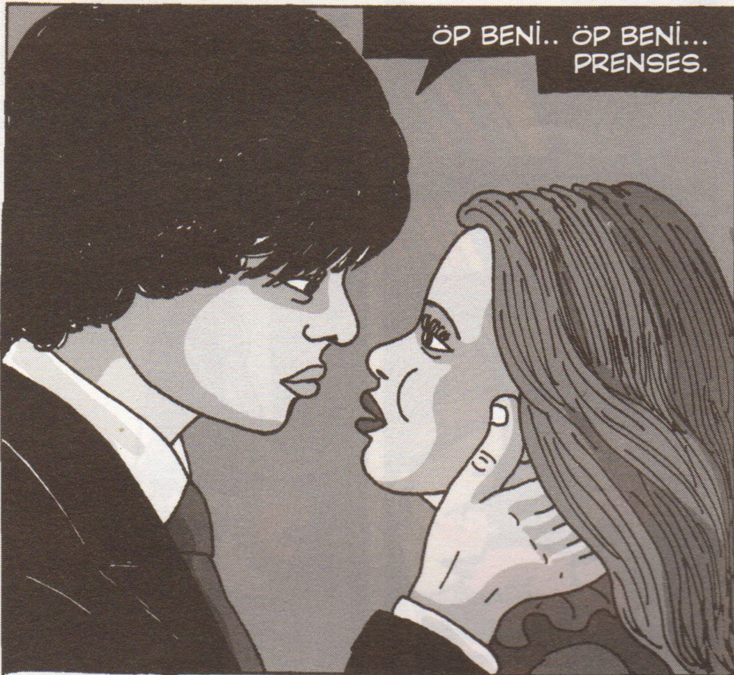
Ama ben, aşkın güzelliklerine göndermeler yapan isimlere verirdim önceliği, onlar da şöyle şeylerdi.

Aşk doğduğu zaman, Kalbimde Bir Yer, Aşk Yokuşu, Mutlu Aşk, Aşkla Oynayan Genç Kız, Aşk Tetikte, Geleceğini Biliyordum.

Arka kapakların iç kısmında, gelecek sayıdaki maceranın tanıtımı olurdu. Aynı heyecanla okurdum onları da.

Böyle karelere gözlerim takılıp kalır, arka sayfaya geçemezdim bir türlü. Bütün aşk sahnelerini ezberlemiştim.

ARTIK DÖNELİM RICCARDO...

SANA, ÜZÜM BAĞLARIMIZI DA GÖSTERMEK İSTERDİM CECİLYA...

Bazen yoksul bir köylü kızıyla, zengin bir çiftlik sahibinin oğlunun imkansız aşkını, bazen de bir kumsalda, aşıkların dalga seslerine karışan aşk itiraflarını okurdum, soluk soluğa...

Bu hikayeler benimdi, okuduğum her fotoromanı yaşamış gibi hissederdim. Fotoromanlarıma kavuşmak için her gün okuldan eve koşarak giderdim.

Tıpkı o gün yaptığım gibi. Eve vardığımda cep fotoromanlarım annemin ellerindeydi, hem de hepsi. Onu daha önce hiç bu kadar kızgın görmemiştim.

NERDEN BULDUN, KİM VERDİ SANA BU PİS ŞEYLERİ. ŞİMDİ HEPSİNİ ÇÖPE ATIYORUM...

Anneme, bu fotoromanları bana, sınıf arkadaşım Halide'nin verdiğini söyleyemedim. Söyleseydim annemin onunla görüşmemi yasaklayacağını biliyordum.

HEPSİNİ ALABİLİRSİN, BİZ OKUDUK.. ATICAZ ZATEN...

O gün 15-20 fotoromanla gizlice eve girmiştim ve annemin göremeyeceği şekilde, hepsini divanımın altına saklamıştım.

Bir gece önce okuyup, yastığımın altına gizlediğim foto romanım duruyordu işte, annem onu bulup çöpe atmamıştı. Kaybettiğim bir dostu bulmuş gibi sevinmiştim onu görünce.

Bu kitabın adı "Aşk Yolcusu" idi. İsmini çok sevmiştim. O yolcu ben olmalıydım. Bu bir keşif yolculuğuydu. Fotoromanlarımla aşkı keşfe çıkmıştım. Bu yolculuk iki kişilikti, ikinci kişiyi bizim okuldan bulmuştum. Adı Soner'di.

Neden bilmem o gece kalktım, Soner'in fotoğrafını, benim fotoğrafımla birlikte kitabın kapağının üzerine yapıştırdım.

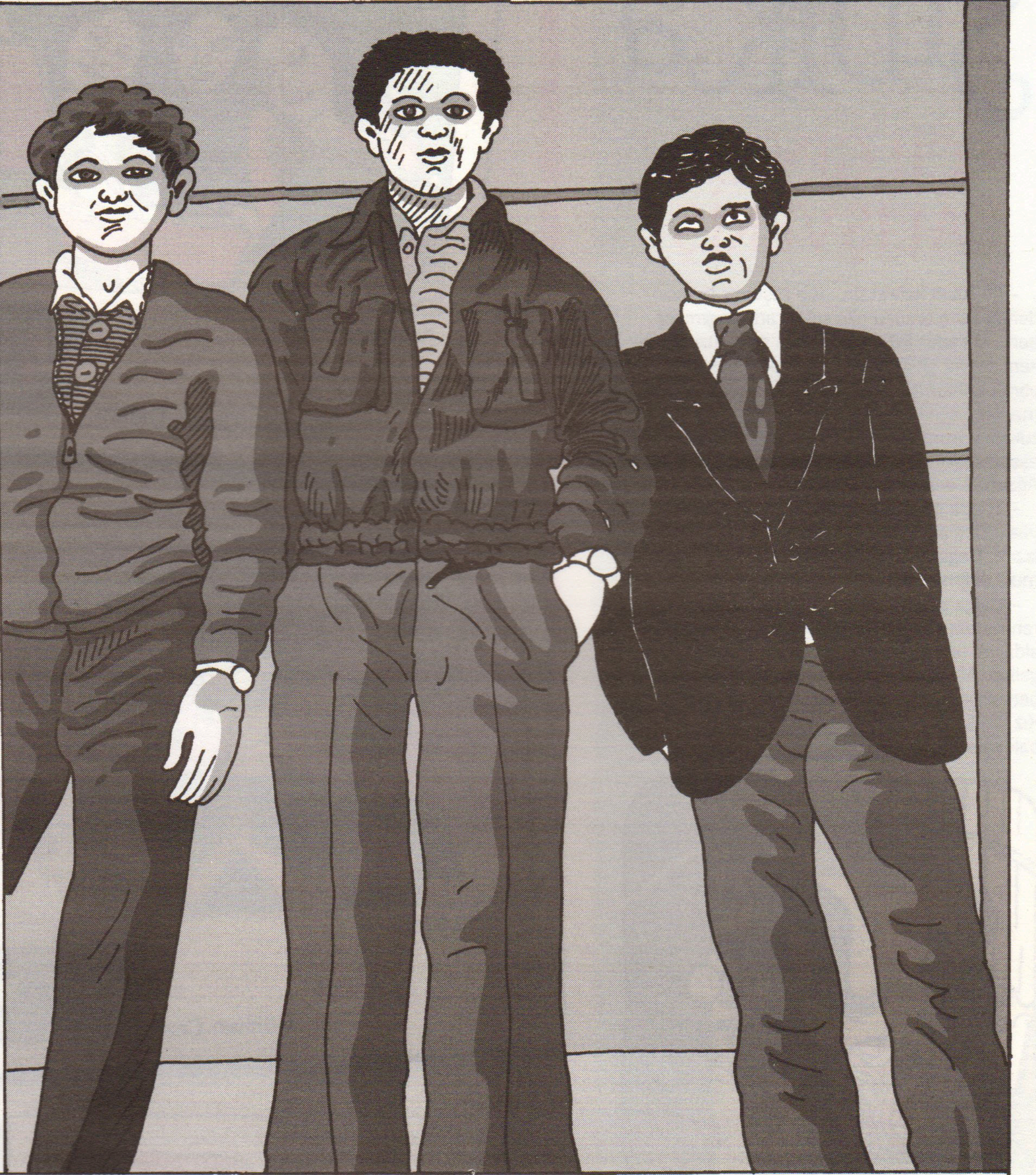
O fotoğrafı, fotoğraf makinemle ben çekmiştim.

BİZİ DE ÇEK, HADİ ZİL ÇALACAK!..

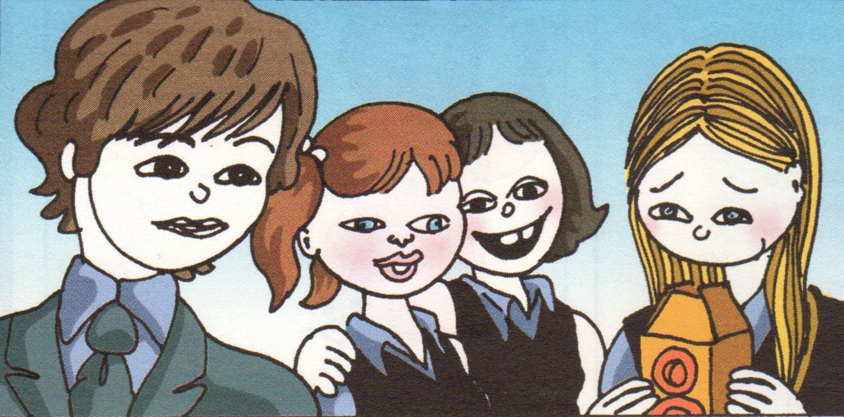
Akşamsefası

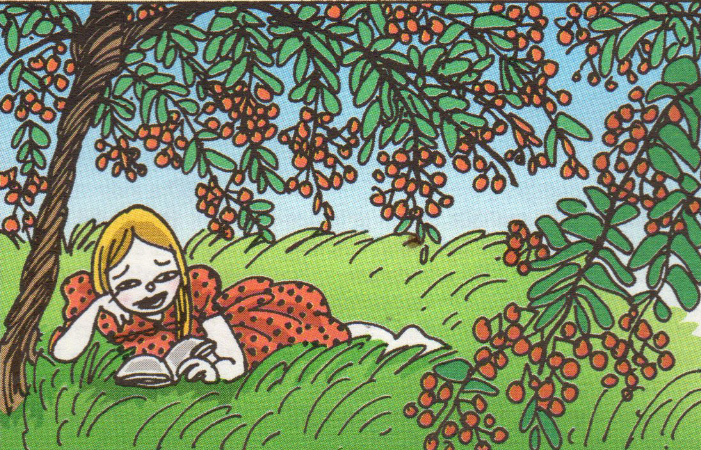

SON

Akşamsefası

atilla atalay

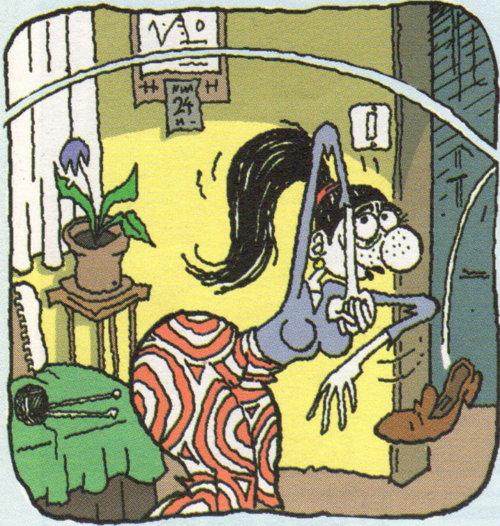
Sıdıka

ÇILGINCA ALIŞVERİŞ

- Pü Allah kahretsin... Kız alışveriş listesinden bi tane amorti bile tutturamamışım ya ben... O kadar liste yapıyorum markete giderken, soona gidip ne kadar abuk subuk şey varsa dolduruyorum torbaya. Bundan soora markete sen gidiceksin Sıdıka, ben kendimi tutamıyorum yavrum. Her seferinde kandırıyo eşşoğleşekler beni. Şuna bak, neler almışım. Ağzıma tüküriyim Sıdıka püh!

- E, çok da gereksiz şeyler sayılmaz anne yaa... Değiştirilebilir uçlu kıl testere her eve lazım. Değiştirilebilir uçlu kıl testeresiz kaldığımıza değmez, ihihi....

- Dalga geçme kız anneyle kaltak. Bu bir rahatsızlık çocucuğum. Şuurumu kaybedip ne aldığımı bilmiyorum, eve gelince aklım başıma geliyo. Allah cezalarımı versin, neye aldım ki ben şimdik değitirilebilir uçlu kıl testere felan. Kız Sıdıka, vur bana terliğimle.. Tam şuraya bak kafama kafama....

- Aman bırak anne ya. Olaya iyi yönünden bak, iyileşme gösteriyosun. Bi tarihlerde havuz dibi aydınlatma lambası almışlığın var senin. Onla karşılaştırılınca değiştirilebilir uçlu kıl testere daha anlamlı bişey. Belki evde günün birinde lazım olabilir...

- O diil de baban bigün beni kör testereyle kesicek Sıdıka. Kendimi kaybedip aldığım bu manyaklıkları evin neresine saklıycağımı şaşırıyorum...

- Aman o kendine baksın. Hâla kışkırıp da aldığı katlanabilir köpek kulübesini iade etmeye çalışıyo. Heriflerle üç yıldır savaş halinde. Bence çoğu insan gibi babam da hipermarketlerden kendine asla lazımlı olmayan şeyleri alıyo. Aynı hastalığın pençesindesiniz yani. Eğer senin manyak alışverişlerini bulursa "Değiştirilebilir uçlu kıl testereyi sen aldıydın Zekeriya" diye tuttur. Rahatlıkla inanabilir...

- Kız iade alırlar mı ki acaba bu testereyi?

- Git çarpış istersen anne ama beni yanında götürme. Biliyor olman lazım, asla galip çıkamayız bu savaştan. O mallar "pıt" diye sepete atıldığı kadar kolay iade edilmiyo maalesef. Klimatize ortamdaki o şık satıcı, kasiyer hanımlar, zarif güler yüzlü beyler, iş mal iade almaya gelince birden cehennem zebanisi kesiliyo. Bi edepsizleşiyolar, bi çemkiriyolar... Sonra gelsin Bişey Güvenlik Şirketi'nin kahveden toplama lümpen elemanları... Öylece paketleyip insanı kapının önüne koyuyolar...

- Goncagül Teyze'ni alıp giderim ben de... Onun elinden hiç bişey kurtulmaz. Hiç unutmam bi keresinde mahhaledeki bi beyazeşyacıylan çift kapılı buzdolabı için tam dört yıl pazarlık etti. Sonunda bıktı adam buna bedava verdi buzdolabını. Sen bilmezsin "Dükkangöçerten" diyolar kız o Goncagül'e. Esnafa bi kafayı taktı mı hafazanallah, tükkanın kapısı önünde yatar, yine dediğini yaptırır...

- Bunlar ööle mahalle esnafına benzemez anne. Bitti şişko bakkallar, manav teyzeler, bitirdiler... Bu arkadaşlar, adamı müşteri servisinin tamponuna bağlayıp sürüklerler alimallah. Mahalle bakkalından söz etmiyoruz, herifler küresel güç... Çaresi yok, öğreniceksin bunlarla alışverişi. Öööle "fırsat reyonu", salça kulesi, bardak hediyesi felan gibi ufak yemlere kanıp gereksiz mal almıycaksın...

- Kız ööle de, kıl testereyi 99.90 dan 39.90 a indirmişlerdi. Çok indirmişler yani. Bi ben diil bi sürü insan aldı orda. Atmış lira birden indirmişler boru mu? Bu devirde kim kime bedava atmış lira verir ki Sıdıka?

- Şunu anlamakla başlayabilirsin; "indirimde" olan herşey senin işine yaramaz. Her tırnak içinde fırsat senin için değil. Hatta fırsat diye bişey yok. İkinci olarak bu kredi kartı denilen şey, ay sonunda ödemesi olan, ayrıca banka tarafından hunharca aidat kesilip faiz işletilen bir plastik parçası. Üzerindeki halogram seni hipnotize etmesin. Bankacılar marketçilerden daha da acımasız. Sıkıysa bi karşı koy. Pavyoncu gibi borç senedi imzalatıp haybeye çalıştırıyolar insanı. Eve barka o dakka el koyarlar. Babamın kör testeresini mumla ararsın...

- Sıdıka, bu son dediklerini bi kağıda yazsana. Alışveriş listesiyle beraber yanımda taşıyım. O klimalı dev marketle-

Foto: Feyhan Güver

Özlem - Çise - Didem

Foto: Sibel Bozkurt

Berk Kayabalı

Foto: Sibel Bozkurt

Gökhan Caak

Foto: Zehra Ömeroğlu

Ayşe Mine Öztan

Foto: Gülay Batur

Peruze Saka

Foto: Betül Yılmaz

Sıla ve Özgür

Akşamsefası

GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

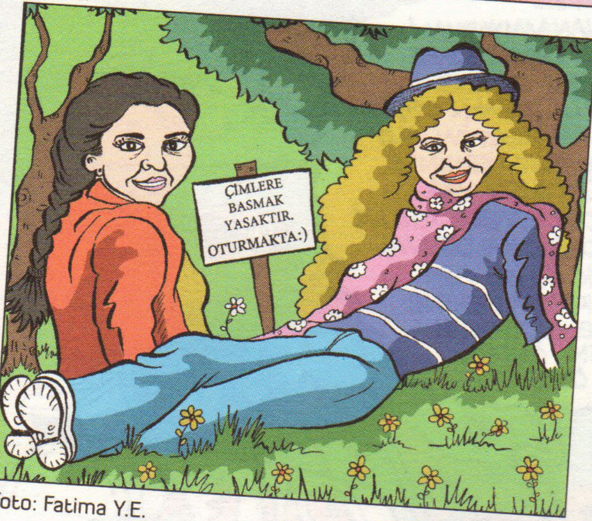

Foto: Fatima Y.E.

Selen Ökten

Foto: Gülay Batur

Peruze Saka

HAYATTA İKİ ŞEYDEN VAZGEÇMEM DİDEM... BİRİ ANTEP FISTIĞI BİRİ SEN...

Foto: Feyhan Güver

Burak ve Didem

Foto: Betül Yılmaz

Rahime ve Rıdvan Beleşoğlu

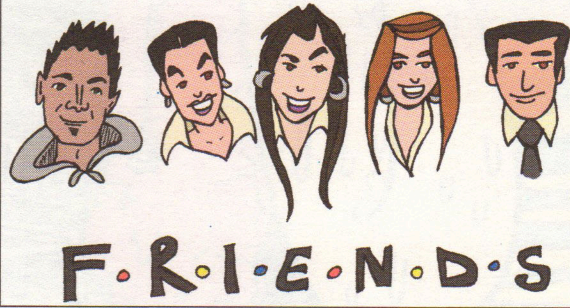

Foto: Sibel Bozkurt

Özlem Canıtez

Foto: Betül Yılmaz

Didem ve Polat

Foto: Feyhan Güver

Barış Cengiz

Foto: Zehra Ömeroğlu

Timurcan Danıl

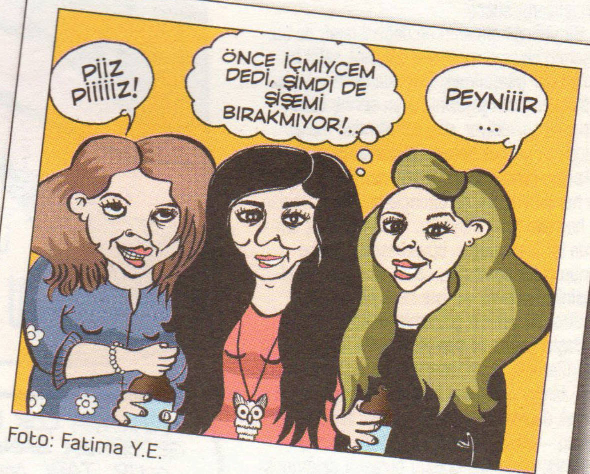

Foto: Fatima Y.E.

Merve ve Mecide Gül-Açelya

re gidince koynumdan çıkarıp okur, öyle başlarım alışverişe. Bi de kulağıma pamuk takıyım diyorum. Günahları boynuna kız markette çaldıkları o müziklerde de bişey var galba. Fıs fıs insanın şuur altına "Alışveriş et ya Safiye, doldur sepeti, harca paraları" diye laf mı sokuyolardır nedir? Var bişey yani. Yoksa ben boyumla iki çocuk sahibi, akıllı başlı bi insanım, niye böööle manyakça gereksiz şeyler alıyım ki Sıdıka? Gülme kız kıs kıs... Ayı mı oynuyo, alay geçme anneyle...

– İhihihi... Şuur altına felan gerek yok anne ya, direkman üstten çalışıyo arkadaşlar. Telefondan, televizyondan, yolda geçen otobüsün üstünden, helada işediğin duvardan reklamla dürtmedikleri dakka yok. Soona da o kafa beyin bırakmayan tacizci reklamlarının parasını sana sattıkları malın fiyatına ekliyolar. Bi tek senin kafada problem yok yani. Dünya rahatsız. "Kapitalizm çöküyo" felan diyolar ama biz görebilir miyiz bilmem. Gezegenin havasını suyunu tamamen somurup içine komple etmeden gitmez bunlar...

– Dört doksana ihraç fazlası çok güzel terlikler aldım Sıdıka, kafana yağdırırım bak. Naaptı etti lafı gene gezegene getirdi kaltak ya! Gülme kız... Bütüüüün dünya rahatsız, o camın kenarındaki minderden doğru bi tek senin aklın var de mi? Ukela... Elitis kaltak. anneye babaya bi burun kıvırmalar, dünya nüfusuna dil uzatmalar... Kız gülmesene... Bak bu yeni terlikler çok güzel Sıdıka, 12.90 dan indirmişler. İnsanın terliksiz kaldığına değmez yani. "Nerelere para veriyoruz ayol" deyip dört çift aldım. Giyilir evde, olmadı birine hediye felan götürürüm... Ama önce senin kafanda bi... Kaçma kız... Gülme öööle, aç da dötünle alay geç sen... Al bak... Bi sürü cephanem var daha Sıdıka... Fırlat fırlat bitmez... Ucuza bulmuşken aldım.... İnsanın cephanesiz gezdiğine değmez vallahi... Al bak... Çıksana kız ortaya!

Emine Pelin Arıner

Yaz(lık) Aşkı

Kaşınmaktan yazamıyorum. Geceleyin sivriler gündüz karasinekler, bir mücadeledir gidiyor. Eh, bu da denizin, güneşin ve bittabii yazlığın faturası. Bizim yazlık Erdekte. Yazlık diyorum ama her ne kadar buraya gelenler kendilerine Ankaralı, İstanbullu, Bandırmalı deseler de, ben buralıyım. Erdekli değil, bizim siteliyim. Diplomat çocuğu olup mütemadiyen denizler aşırı yaşayınca insan doğal olarak hayatında her yıl tek tekerrür eden yere bağlanıyor, aidiyet hissini oradan alıyor. Peki nasıl bir yer benim "memleket"?

Bir kere ufak. Site olarak beşyüz metrekare'ye doksan daire sığdırmışlar ama, bu herhalde XIV. Louis'nin Versailles'daki toplam banyo yüzölçümüne tekabildir. İkincisi denize sıfır. Tabii deniz cefakar Marmara denizi: bir günü bir gününü tutmuyor, ve özellikle son on-onbeş senedir lodos estiğinde deniz anası ve yosundan geçilmiyor. Ama olsun. Benim denizim. Kıyısının çizgisini, yosun haritasını, nerelerde derinleştiğini, hangi noktada batık demirlerin, ne idüğü belirsiz karaltıların olduğunu ezbere bilirim. O yeşilimtrak rengini de hep standart deniz rengi diye kabul etmişimdir—daha Bodrum'un, Datça'nın mavisini yeni keşfettim desem yalan olmaz. Onlara oranla belki nazar boncuğu gibi değildir Marmara, ama onlar kadar göz de yakmaz. Gözüm açık yüzerim hep burada. Yüzerken de, özellikle derinden, sanki kendimi uçuyormuş gibi hissederim. O altımdaki derinlik bana yükseklik hissi verir.

Ben de kıyılarda başladım, kumda bezli kıçımın üstünde. Bakın işte orada oturuyorum, bir yandan etrafıma şaşkın şaşkın bakıyor, bir yandan da ayak parmaklarımı ıslak kuma sokuşturuyorum. Biraz ötede kum balıkları var, benekli, yere yakın yüzen. Birkaç sene sonra ben de etrafımdaki abiler, ablalar gibi bacaklarımı açarak suya oturup onları yakalayacağım, kovalara deniz suyuyla koyup günübirlik akvaryum yapacağım. Minareler de var denizde—en çok onları seviyorum. O içinden çıkan kıskaç parmağımı ısıracak diye ödüm patlıyor. Seneler geçtikçe kıyıdaki yerimden biraz daha biraz daha derinlere ilerleyebileceğim, evrim teorisindeki amiplerin tam ters istikametinde. Taa ki yaşlanıncaya kadar. O zaman da sağlıklı yaşam uğruna boy hizasındaki dubalara dönüp onları bir uçtan öbür uca arşınlıyacağım kahvaltı öncesi. Denize benim başladığım noktada şimdi oğlum, beni ileride bekleyen noktada da sitenin teyzeleri var. Sanki Sfenks'in o meşhur bilmecesinin (sabahleyin dört ayakla, öğlen iki ayakla akşam da üç ayakla yürüyen varlık nedir) sulu versiyonunu sahneliyoruz sitece.

Bir yere ait olmanın en değerli tarafı da bu: yaşamın akışını, nesillerin geçişini, sabit bir fon'a karşı görebilmek. Çocukların anne ya da babalarına dönüşmesini bazen sevinç bazen dehşetle seyrediyor, dün yanağından makas aldığımız gürbüz bebeğe bugün alıcı gözüyle bakarken kendimizi yakalıyor, demirbaş yaşlıların her yıl eriseler de dirençle hayatta kalmalarına hayretle tanık oluyoruz. Hızlandırılmış filmlerde bir tomurcuğun büyümesini, güneşe dönüp çiçek açmasını, sonra da solup dökülmesini seyrederiz ya, işte siteli olmak insan hayatını bu şekilde gözlemleyebilmek demek.

Başka şeyler de demek, elbette. Özellikle biz şehirliler için, taşra kasabasında yaşamanın nasıl birşey olduğunu biraz olsun duyumsayabilmek demek. Zira dedisi kodusu eksik olmaz sitenin—kimin balkonunda yabancı birileri belirmiş, kimin kızı orasını burasını deldirtmiş, kimin oğlu sab-bahlara kadar kumsalda içip milleti uyutmamış. Beraber yatıp beraber uyanan ve ikisi arasında en ciddi uğraşı akşamüstü çayında simit mi börek mi yemeye karar vermek olan bir camia için tabii ki önemli hususlar bu yukarıdakiler. Ama aynı zamanda gençleri boğan, aileleri birbirine düşüren ve herkesi ister istemez aşındıran birşey site merceği altında yaşam. Mesela, daha geçen gün kahvaltıyı deniz kenarında yemek isteyen eşimi saat dokuzda bile cayır cayır yakan güneşin altında oturtturdum zorla. Neden mi? Öteki yerlerde hiç yemek yeme adeti olmadığından korktum çaydanlıkla ortaya çıkıp kıro piknikçi tablosu çizmekten. Terleye terleye yemek mi dayak mı yediğimiz anlamadık ama benim kendi hıyarlığımı tuzlayarak afiyetle yediğim kesin.

Bir de insan tabiata ait oluyor, ait olduğu yerde. Börtüsüne, böceğine, rüzgarın kavaklarda çıkardığı sese ait oluyor. Zira o kavakların sesiyle uykuya dalmış oluyor çocukluğunda. Ellerinde iğde agaçlarının küçükken sürdüğü simleri kalıyor. Birini otobüse yolcu etmeye giderken yolda topladığı yeşil mayhoş elmaların tadı kalıyor damağında. Ve gençken kumsalda yaktıkları ateşin haresi kaliyor gözardında.

Küçükken boyu denk geldiği çamların şimdi binaları aştığını görüyor, onlarla kardeş hissediyor kendisini. Hatta bir arkadaşım var, başka siteli, evinin bahçesindeki çama çaktırmadan çıktığı çocuğu getirip gösteren. Buradaki tabiatla ilişkim o kadar samimi olmasa da, anliyorum arkadaşımın hareketini. Şehir çocukları sitelerde kurabiliyor tabiatla birebir ilişki.

Son olarak da 'memleketimin' emektarları var, yani buraların gerçek memleketlileri. Siteyi kendi elleriyle çekip çeviren birkaç aile, doyuran birkaç başka aile var. Mustafa amca geçti mesela demin, el arabasıyla haşlanmış 'taze sıcak süt mısır' sürerek. Rahmetli anneannem'in delikanlı olarak gördüğü Mustafa amca şimdi kaç kere dede olmuş, oruçlu oruçlu çıkmış akşamüstü sıcağında. Kasketini düzeltiyor, valla pişman oldum bugün diyor. Ama bir gölgelenir, yarın sabah erkenden bahçe sebzeleriyle gelir. Kışın, yani gerçek hayatta, hayatı nasıldır pek bilmiyorum. Kaç zamandır ona bir hediye almak geliyor içimden, onu mutlu edebilecek, hayatını kolaylaştıracak, bunca yıllık tanışıklığımızı pekiştirecek. Ama her seferinde onun cepli önlüğünü, demir ağırlıklı tartısını ve uzun çevik adımlarını düşünüyorum ve sanki hiçbir fazlalığa ihtiyacı yok gibi geliyor. Her şeyi dengede olan birine ne verebilirsin ki?

Ayşe Duygu Yavuz

Görsellerle Yaşıyorum ABSÜRTLÜKLER

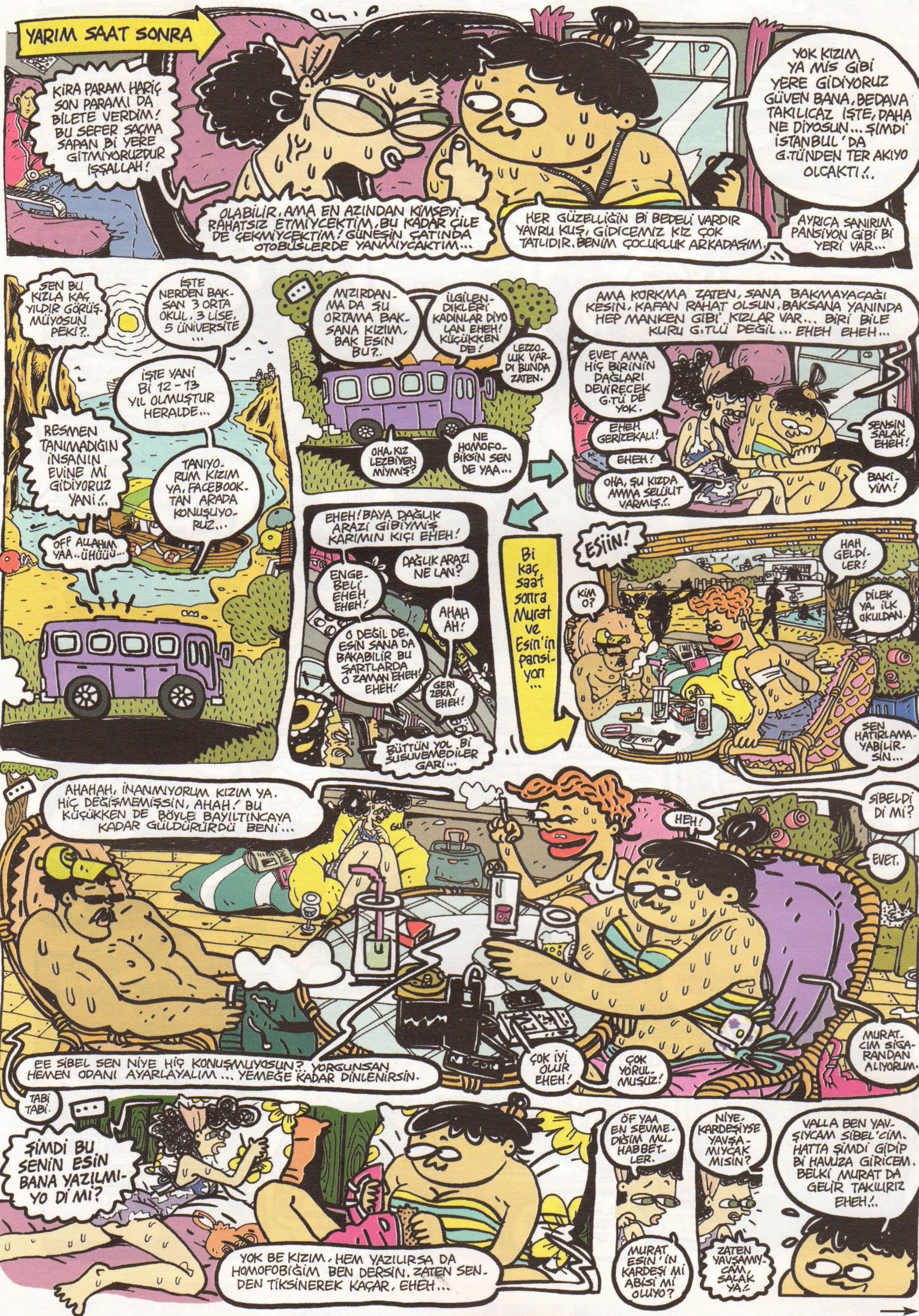
Bir Ramazan Klasiği: Doktorlar: Ramazan'a özel programların her kanala yayıldığı günlerde yüz ellinci kez verilen Doktorlar dizisi ötenazi istettiriyor.

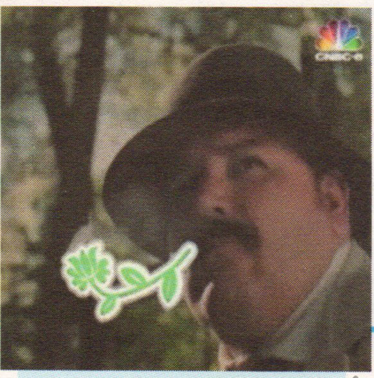

Elveda Çiçek Çocuklar

Akşamsefası

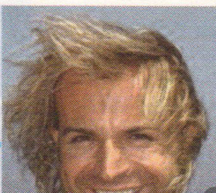
DİYARI

Merhaba "Çiçek adam"

Akşamsefası

Günahsız Tipli Adamlar Serisi: Erol Evgin de anti-criminal tipli adamlardan. Snoop Dogg ne değilse Erol Evgin odur. Oyy çok sevimli! Anaç duygular besliyorum sana karşı.

Günahsız Tipli Adamlar Serisi: Soner Arıca gibi bir adamın hiç kalp kırdığını, hırsızlık yaptığını ya da ne bileyim adam öldürdüğünü hayal edemiyorum. Yahu bu tiple insan kopya bile çekemez. Nur yüzlüm benim!

Günahsız Tipli Adamlar Serisi: Fatih Türkmenoğlu da tam bu kategoriye girecek cinsten. Tam bir tutarlı sempatik. Gezi programında zilyon tane insanla iletişim kuran bir insan evladına göre ne kadar sabırlı ve güleç... Yirim!

http://absurtluklerdiyari.blogspot.com/

Ağladıkça...

Taşınmak her seferinde bir trauma. Çocukken ayrılacağımız evin duvarlarını öptüğümü hatırlıyorum. Ve o duvarlara beni unutmasınlar diye parfümümü sıktığımı. Çoğu çocukta kiralık ev mefhumu yokmuş. "Ama orası bizim evimiz..." diye tutturuyorlarmış. "Orası bizim evimiz değildi, kiralıktı."

Her taşınmada başıma bela olan, ama bir türlü atamadığım eşyalar vardı. İtiraf ediyorum; orta okuldan kalma çok özenle yazdığım coğrafya, kimya ve matematik defterlerim. Bir gün çocuğum olursa ona gösterip hava atmak istiyordum; "Bak annenin güzel yazısına diye". Bu taşınmada yine ancak bir ikisini elleyebildim. Kimya ile matematiği attım da coğrafyayı bir daha okuyup sonra atmayayım dedim. Bir de asıl üniversiteden kalma çok ağırlık yapan fotokopi makaleler vardı. Ne kadar istesem de yine hiç birini atamadım. Bakkaldan bir arkadaş geldi ve yeni eve götürmek üzere iki koca kutuyu zar zor kapının önüne taşıdık. Sonra alt kat komşum ile vedalaşmaya gittim. Döndüğümde kapının önünde hiçbir şey yoktu. Kağıt toplayıcıları herşeyi alıp götürmüştü. Şoku atlattıktan sonra gülümsedim. En sonunda kurtulmuştum. Sonra kara kara düşünmeye başladım. Hayatımda böyle atamadığım ve ancak birinin benden alıp götürmesi gereken daha kaç şey var?

Sadece 100 adet eşya ile yaşamayı kendine prensip edinmiş insanlar varmış. Benim de kafama çok yattı. Yoksa almanın gerçekten sonu yok. Kullanmadığım şeyleri ikinci el pazarında satmak üzere ayırırken arındığımı hissettim. Ne kadar az ıvırzıvır, o kadar güzel. Pazarda benim kullanmadığım şeyleri gerçekten değerlendirecek insanlar olması güzel fakat bazı fuzuli ve gösterişli şeyleri satarken exorcist gibi içimdeki şeytanı onlara geçirdiğimi hissettim.

Daha çok ağlasak, daha az alışveriş yaparız gibime geliyor. Biriktirdiğim onca ıvırzıvıra bakıyorum da sanki her seferinde bir köşede oturup ağlamamak için almışım onları. Belki de kendimizi yalnız hissetmemek için alışveriş yapıyoruz. Ne de olsa alışveriş yaparken bize arkadaşça davranacak satıcı arkadaşlar var.

Internet alışverişi de çok tehlikeli. Alışveriş merkezleri 22:00'da kapanıyor (Bodrum'da 24:00'da kapanan yeni alışveriş merkezi sebebiyle herkes çok sevinçli), ama internette alışveriş imkanı hiç bitmiyor. Uykusuz gecelerimizi saatlerce ürünlere bakarak geçirebiliriz. Ve bir ürünün en iyisini ve en ucuzunu bulmak genelde çok zaman alıyor. Peki burada geçirdiğimiz uzun saatlerin gerçek anlamı ne? Zihnimiz alışverişle meşgülken neler oluyor? Gerçekten tek derdimiz bu mu?

Sistem alışveriş yapabildiğin sürece mutsuz olman için hiçbir neden yok diyor. İngilizce de bir laf vardır "if all goes wrong, go shopping" yani; "her şey ters giderse, alışverişe git". Yani hayatındaki sorunlar ne kadar çok olursa olsun, sen boşver o sorunları (onları zaten çözemezsin); alışverişe git ve herşey kendiliğinden düzeliverir. Bir şeyler satın alabildiğin sürece bir sorunun yoktur, hayatta en kötüsü bir şeyler satın alamamaktır.

Bunları yazıyorum çünkü ben de benzer bir yabancılaşma içine düşmüşşüm. En son erkek arkadaşımla çok büyük bir kavga etmeden önce, gecenin bir vakti internetten deri ceket arıyordum. O anda erkek arkadaşıma ve sorunlarımıza dikkatimi vermem gerekirken yazın sıcağında niye deri ceket peşinde koşuyordum? Sonradan anladım ki o sıralar kafamın böyle yüzeysel dertlerle meşgul olmasında gerçekten bir terslik varmış.

Ortada çok büyük bir acı olmasa belki de zihnim alacağım kıyafetlerle dolu olmazdı. Ya da tam aksine zihnim böyle ıvırzıvırla meşgul olmasa, belki ortada bu kadar büyük bir acı olmazdı. Ben ne zaman bu kadar yüzelsel bir insan olup çıkmışım diye şaşırdım kendime.

Alışveriş ve hayatta yaptığımız bir çok şey acıdan kaçış galiba; gerçek sorunlarımız, ihtiyaçlarımız ve duygularımızdan kaçış. Ve işin kötüsü alışveriş yapıp ağlamadıkça ya da ağlamayıp alışveriş yaptıkça acılarımız büyüyor.

Geçenlerde bir komşu kadının hüngür hüngür ağladığını duydum. Çok şaşırdım ve üzüldüm. Niye ağlıyor acaba diye düşündüm. Aslında ağlayacak ne çok şeyimiz var!

barbarossansal57@hotmail.com

Barbaro Şansal

Tanzimatta Tazminatta kan!

Yavaş yavaş kem kümü bırakıp artık sadede girmeli.

Umarım bir aylık ayrılık bize hasret vermedi.

Bir kez daha anlıyorum ki bu ülkede cinsellik ve dinsellik sadece fiziksel okunuyor ama zihinsel aktivite ne yazık ki pek bulunmuyor Bu yüzden kana kana yazmak istiyorum, ama içim yine de durulmuyor.

Nereden nereye? İnsan denen zaten memeliler sınıfındaki homo sapiens adlı bir hayvan.

Üstelik tüm canlıların aksine çiftleşmesini genelde hep karanlıkta, sessizce ve saklanarak gerçekleştiriyor üstelik üreme mevsimi hiç aklında olmadan

Üstüne üstlük engellisini yaşatan tek canlı yine insanoğlu. Belki de tüm bunlar yüzünden zihinimiz de cinsel engeller ile doldu.

Oysa mercanlar bile sperm ve yumurtalarını dolunayda salıyorlar. Farklılık ve çeşitliliğin bereket olduğu tabiatanada da her türde durum benzer. Bademler bile baharda çiçek açıyor. Elma sonbahara doğru olgunlaşıyor.

Elma deyince de karşımıza yasak aşkın meyvesi çıkıyor.

Yasak aşk? Neymiş yasak olan hala çözebilmiş değilim aslında. Birazdan anlayacaksınız neden kan konusunu seçtiğimi bu defa Kaburgadan Havva çıkınca doğal olarak çekirdeğinden de Habil ve Kabil çıkıyor. Havasından mıdır, palavrasından mıdır bilinmez, ama güya böyle başlıyor insanın bu günlere gelişi Habil ve kabilin kanlı biten kardeşlik gösterisi. Sonuç olarak milyonlarca silindirden olan bir yapıyız işte. Kıvrım ve katmanlarımız bizi biz yapan dış giysi neticede. Kemik, kıkırdak, kıl, tırnak, çizgili ve çizgisiz kaslar ve de kan var ancak

Bir oku bak bu yazının sonu neye varacak?

Kan deyince bu ay kansızlığı işlemeye karar verdim. Hani tacizcisi, katili, kazası, savaşı, doğumu, basuru, ameliyatı ile bazı coğrafyalarda kansız yaşanmıyor ya!

2000'li yıllarda değişmeye başladı herşey.

12. Yüzyıldaki aydınlanmanın aksine 21. yüzyıl başında ticarete döndük, olduk adeta mey. İlk olarak Kızılay yasası geldi gündeme.

Kan ve plazma merkezleri hemen harekete geçti gümbürdeye gümbürdeye. Çoğumuz biliyoruz ki artık kan ciddi bir ticaret.

En belirgin delili Kızılay meydanındaki yıkılıp tarihi binanın yerine yapılan yürüyen merdivenli kazulet.

Değişimle başlayan rüzgar Kızılayın adını Türk Kızılayı olarak haşladı. Hemen ardından yönetim, kostüm kostüm diye kapımızı aşındırmıştı Aksaray'daki yenilenen merkezi de gezmiştim o zaman. Koleksiyon hazırdı, ama aslını öğrenince vazgeçmiştim hemen o an. Bir de tehdit aldım başkan yardımcısından Ben söke söke alırım o koleksiyonu senden baabından. Derken istifası geldi genel başkanın E muhtura ardından kırmızı podyumda iki küçük çocukla yürütülen zatları da hatırlarım. Sadede gelelim!

Eskiden metozori askerden alınırdı kan Şimdi her yerde gezici sistemler litre litre topluyor para ödemeden her an.

Peki ne oluyor bu kanlar?

Nasılsa tekel oldu kanunla, sizi bundan böyle ancak ticaret paklar.

Kan lazımsa size, yerine aynı miktar getirmek zorundasınız gerekirse acil servise bile. Plazma merkezleri alınca kanınızı bedava. Genetik haritanız işlenir sisteme, artık belli ki tek ihtiyaç aklınızı yerinden sökmeye.

Hem kan vereceksin, hem para.

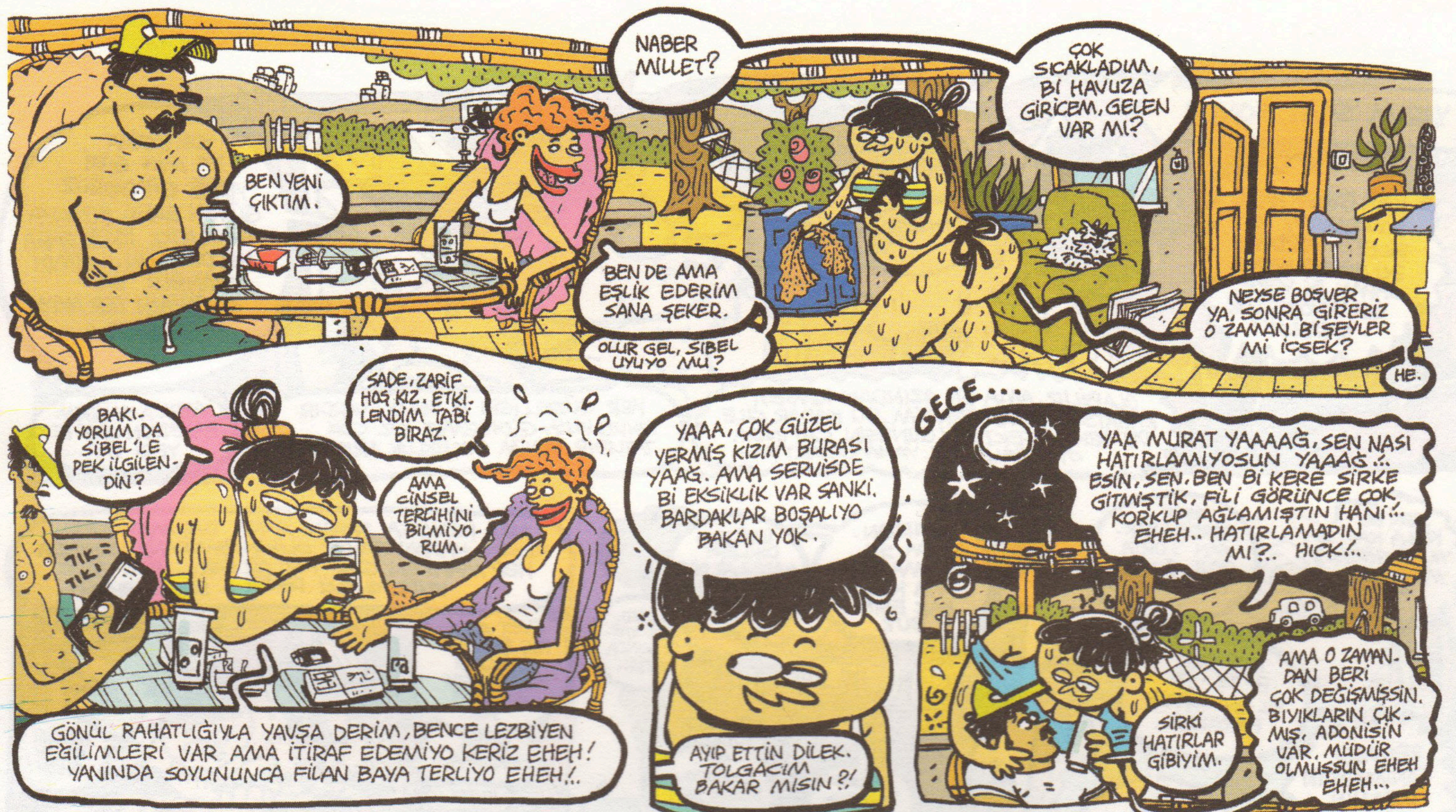
Bir de biyolojik bilgini ve mirasını bedava!

Organ ticaretinin dehşet içinde arttığı

Satılık böbrek diye öğretmen emeklisinden ilan alındığı topraklardayız! Düşünün bir kere Diyelim çok vip birine lazım oldu hayati bir organ diye. Bakarlar mı göz yaşına sen sen misin diye? Bir anda kadavraya dönersin ne olduğunu anlamadan aslında.

Kana kan dişe diş savaşalım gözünü kan bürümüş simsarlarla. Organ bağışında fırtına reklam fırtına dersi bile gitti bedavaya.

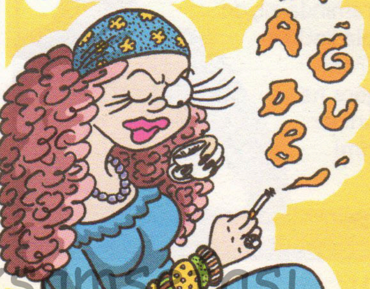
Çünkü kanını iliğini emiyor organ bağışı adı altında bile hala! Hava bedava su parayla atıksu iki misli valla. Kanına sahip yoksa akacak kan damarda durmaz nafile.

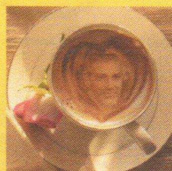

Nesrin koçak

Nesrin bacım, falında Corc Kulini var. Kahve falında Kulini devlet kapısında hayırlı bi iş demek. Hem de cumhurbaşkanlığı kapısı yavrum. Beyaz kağıt alacaksın. Sevenin kadar

sevmeyenin de var. Seyrek dişli pipik ağızlı, 140 santim kalçalı bir kadının nazarı değiyor sana. Onun kem gözünden sakın. Boynunda tavşan bacağı ve at nalı taşı..

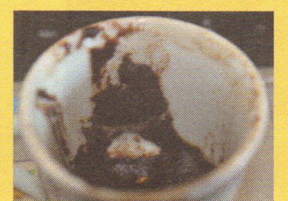
Bülent Barış Pamukçuoğlu

Bülent bey evladım, falında bir porsiyon şöbiyet var. Falda şöbiyet yüklü miktarda paradır ama yanında 2 çatal var biriyle paylaşacaksın bu parayı. Sana aşık bir kız var. Komşunuz. Sarı kara benizli, kaşları 3 parmak eninde, dişlek ağzı açık gezer, azı dişleri çürük bir kız. Bu kızda mutluluğu bulacaksın. Yüzük görüyorum. Babası biraz şeytan,annesinin k.çı yere yakın.onlar sana biraz çektirecekler. Göz aydınların var. 3 güne sevinçli bir sms alacaksın.

Zorro Banderas

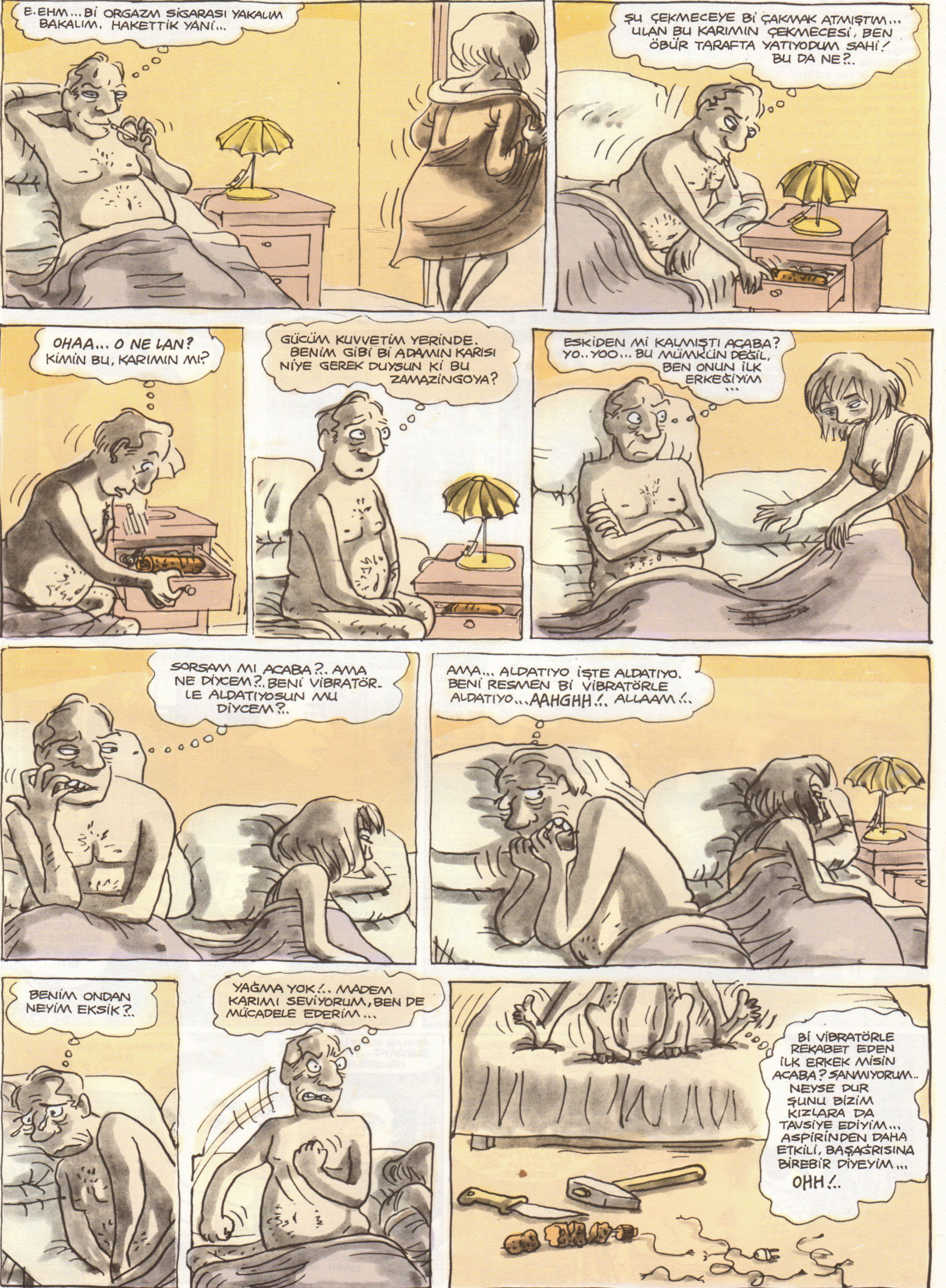
Zorrocuğum, burada 8 cevapsız çağrı görüyorum. Özel numaradan aranacaksın. Sesin dinlenecek. Sana aşık biri var. Komşun bu kişi. Belinde ceviz büyüklüğünde bir ben var. Tek kaşlı kaşının ortasını aldırıyor. Faulleri uzun sir ağda yaptırıyor. Eline bir kısmet geçecek, toplu bir para. Bilgisayarına virüs girecek dikatli ol. Bir eşyanı kaybedeceksin. Gözlük bu. Gözlüğüne sahip çık. Tarağının dişi kırılabilir. Biriyle iş ortaklığı yapacaksın. Görüyorum bak sağda. Elinde cep telefonu, sigara ve araba anahtarı taşıyor. Temiz bir çocuk. Nazarın var. Sıçan dişli birinin nazarı değiyor, dikkatli ol.

Akşamsefası

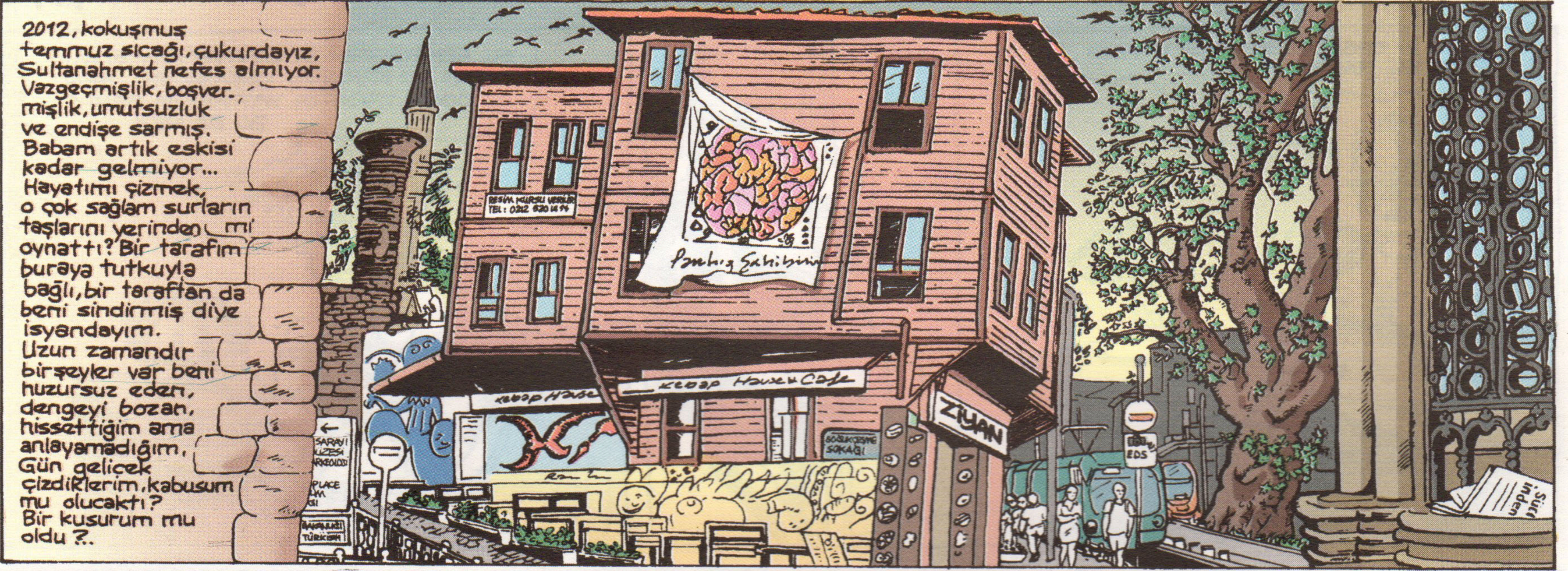
KADIN MANZARALARININ ARAYA PARÇA...
MEMLEKETİMDEN ERKEK MANZARALARI...

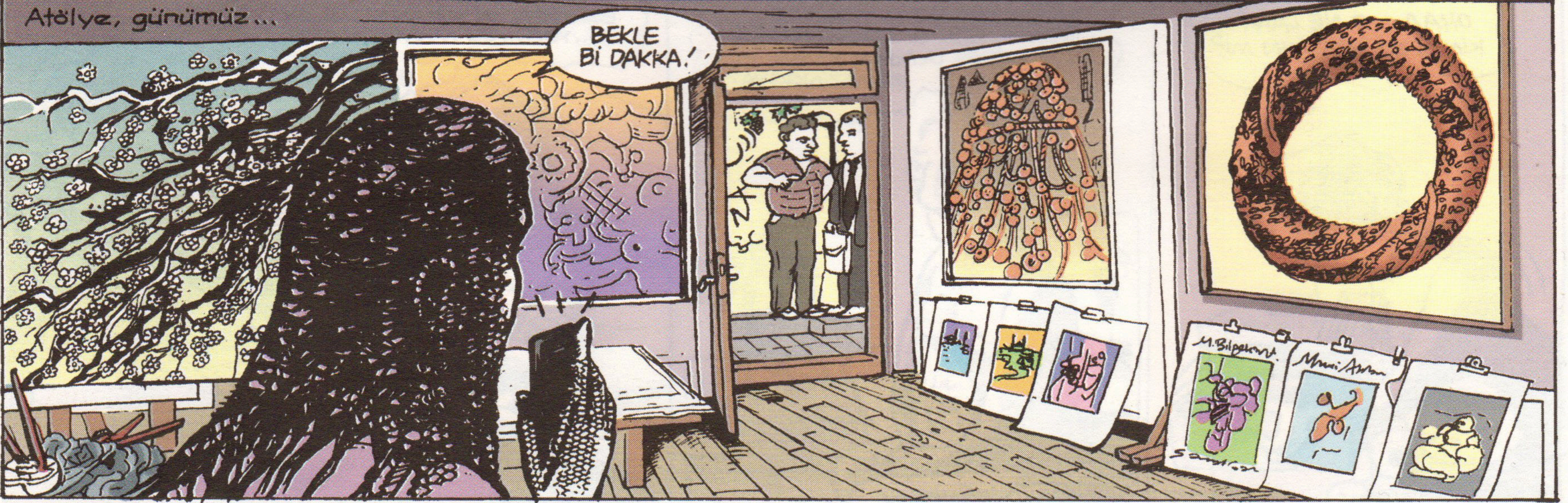
gbatur@gmail.com

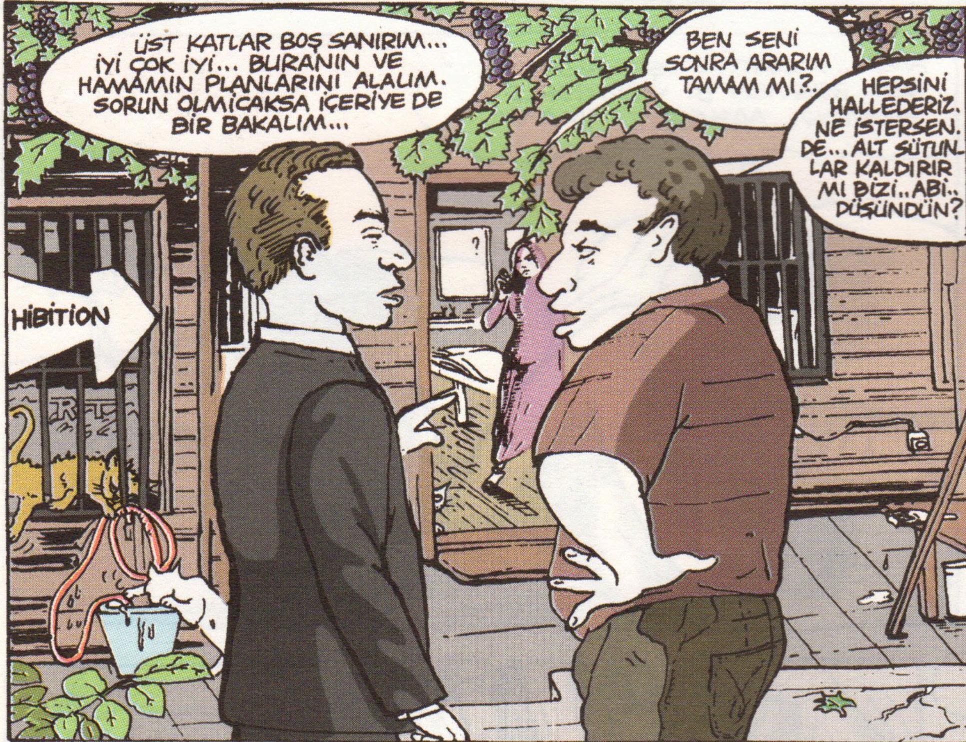

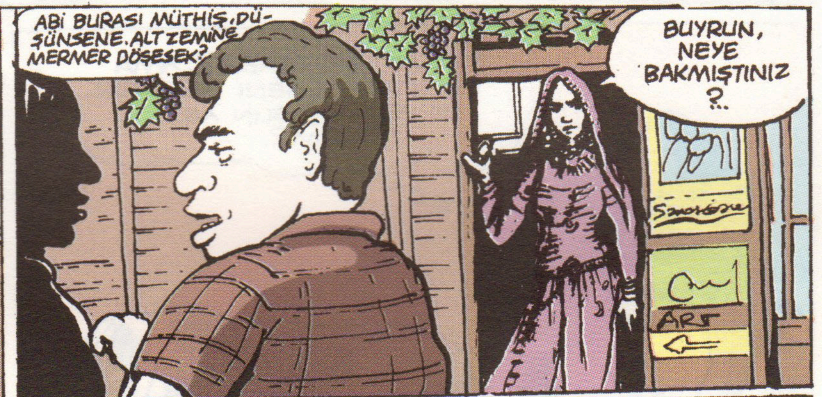
Babam ve Ustam

Elif Nurşad

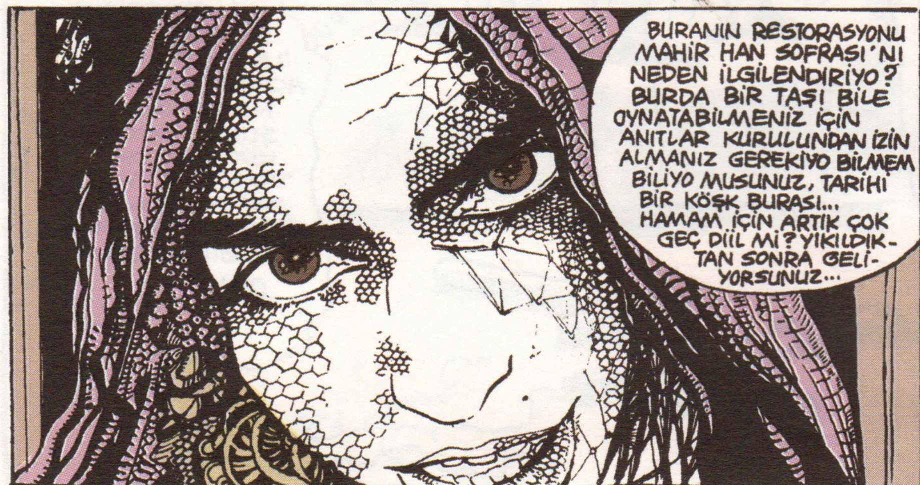

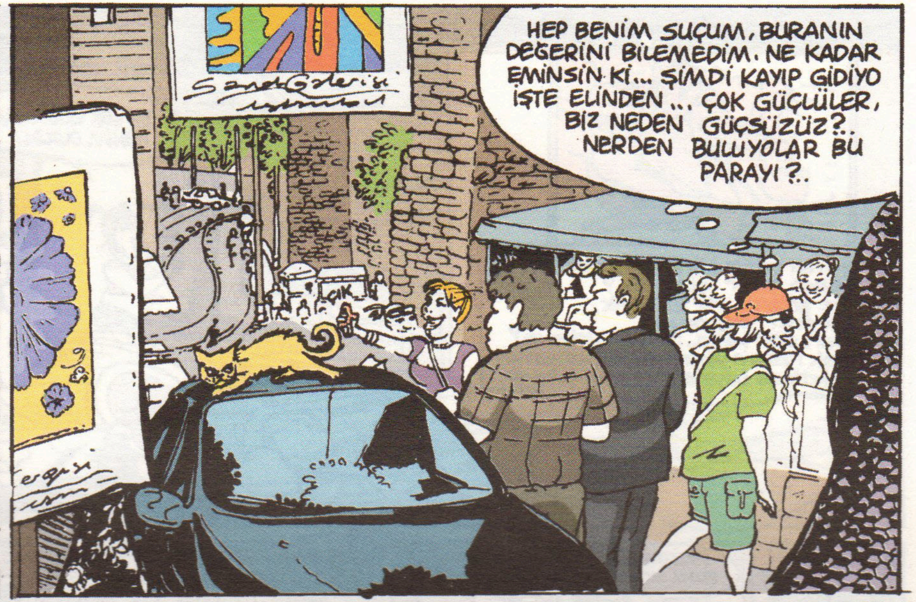

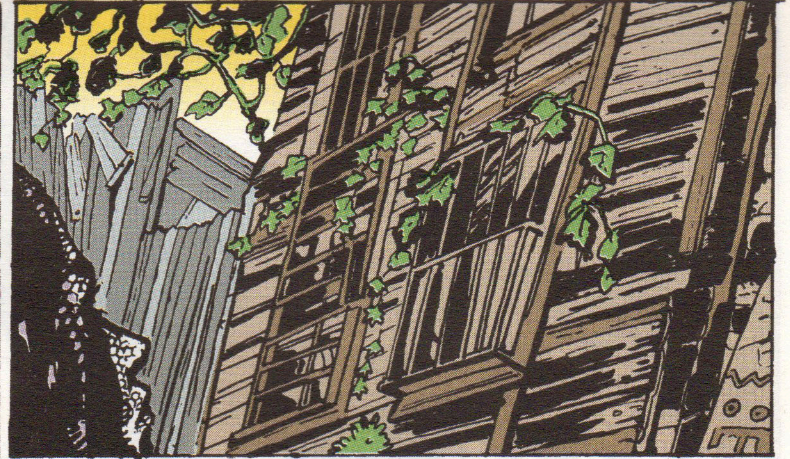

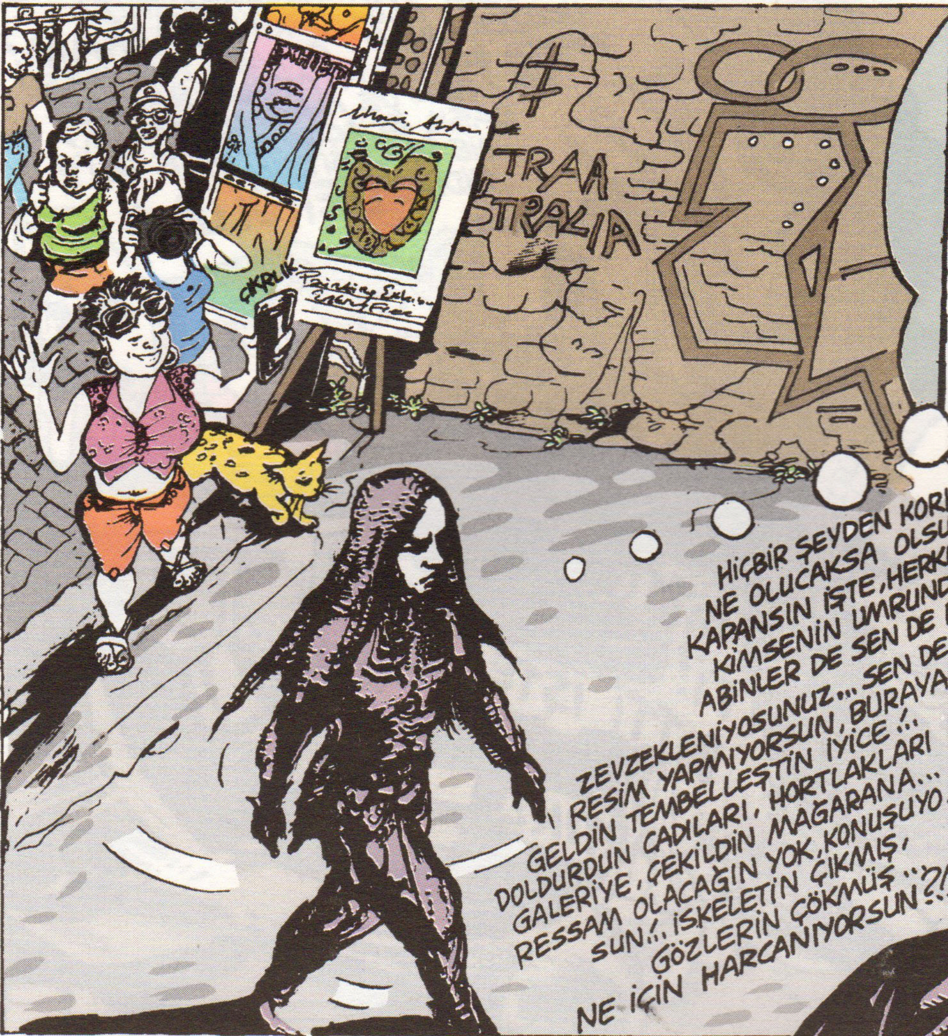
Akşamsefası

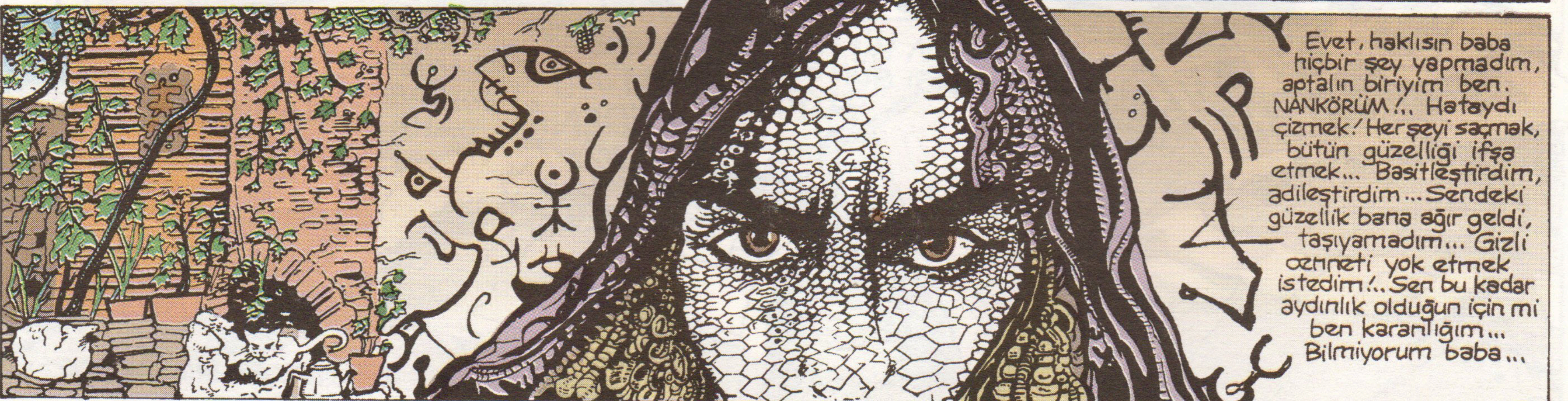

Akşamsefası

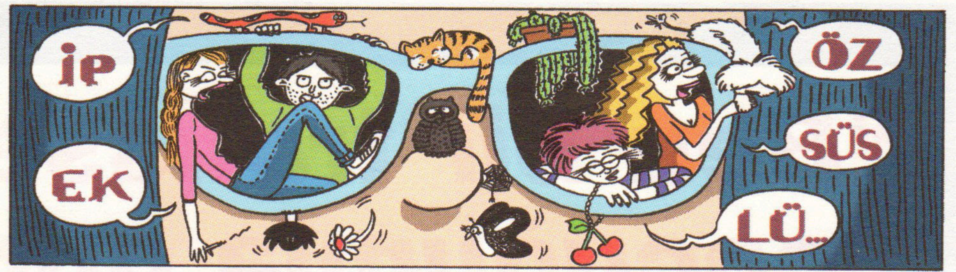

Akşamsefası

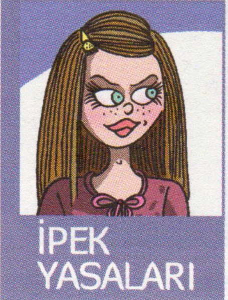

İPEK YASALARI

• Her girdiğim ortamda bir alternatif tıp gönüllüsünün ya da sağlıklı yaşam uzmanının (amatör) yoğun ve sıkıcı geyiğine maruz kalırım.

• Türk kahvesi içmek için fincan bulamazsam şat bardağı kullanırım.

• Karıştıracak kaşığım yoksa çubuk krakerle karıştırırım.

• Giyeceğim şeyleri akşamdan hazırlarsam ertesi gün asla hazırladıklarımı giyinmem.

• Annem kilo aldığından yakınıp durduğu halde, ben kilo almışsın dersem başka insanlara bunu benim fikrimmiş gibi lanse eder ve insanlar bana tepki gösterir.

• Uzun süre ihmal edip aramadığım bir arkadaşımı bir süre sonra da vefasızlığımdan utanıp arayamam. Bu böyle yıllarca sürebilir.

• Eski sevgilimi rüyamda görürsem aramam, o beni arar.

• Hangi tarafa benzediğim konusunda annemle babam arasında kavga çıktığını bilirim.

• Çakmağım hep gece biter.

• Sinemaya her gidişimde telefonu çalan vatandaşın arkasına denk gelirim. Çık çık çık yapar telefon sahibini gerilime sokarım.

• Metrobüste genelde ayakta seyahat ederim, kimse kolay kolay yer vermez ama genç yaşlı fark etmez türbanlı birinin ayakta kaldığını görmedim. Bu da pozitif korumacılık galiba.

• Evden bir süre uzaklaşırsam, annem odamı o kadar düzeltir ki, hiçbir şeyimi bulamam.

• Güven veren bi tipim olduğunu 20 kişilik bankamatik kuyruğunda yardım için bana sokulan yaşlılardan anlarım.

• Başlangıçta soğuk davrandığım mesafe koyduğum ama sonra haksızlık mı ediyorum acaba diyerek yüz verdiğim insanlar iki gülüp bir konuşunca ne yılan olduklarını gösterirler. Öngörülerimde yanılmam. Yılan dediğim yılandır.

ipek@leman.com.tr siz de kendi yasalarınızı yazın

Bayan Yanı da Neşet Yağtu ile konuştu:

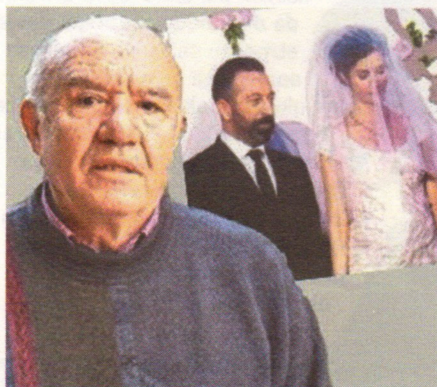
Cem Yılmaz bu kez güldürmedi

Neşet bey Cem size geldiğinde neler yaşandı?

Getirdiği çikolata kurtluydu. Oturma odasını perdesinden halısına koltuklarıyla beraber ben yapıcam siz karışmayın dedim. Yok abi (bana abi diyo) siz beyaz eşyayı alın yeterli, ben mobilyaları komple alıcam dedi. Biz de ısrar etmedik. Ne takalım sana diye sorduk. Valla ne takarsanız kendi şerefinize takacaksınız benim söylemem doğru olmaz dedi. Ama sonradan öğrendik ki taktığımız yüzük neden 7 taşlı değil de trio diye surat yapmış.

Peki otelde neler yaşandı?

Bize cüzamlı gibi davrandılar hep uzaktan bir merhaba Cem'in annesiyle babası da bir merhaba deyip ufuklara daldılar nereye bakıyorlar bunlar falan derken anlayamadık. Sordum, bilmem gözüm dalıyor uzaktan biri gelecek herhalde diye cevap verip koşarak uzaklaştılar. Ertesi sabah kahvaltıya indik. Oğlan tarafı bir masada kümelenmiş yüzümüze bile dönüp bakmadılar. En güzel kahvaltılıkları önlerine çektiler. Çekirge sürüsü gibi her şeyi birkaç saniye içinde bitirdiler. Yarım ekmek kaşar yaptırayım diye otelden çıkmak istedim, ona da izin vermediler. Anlayacağın varlık içinde yokluk çekip aç kaldık.

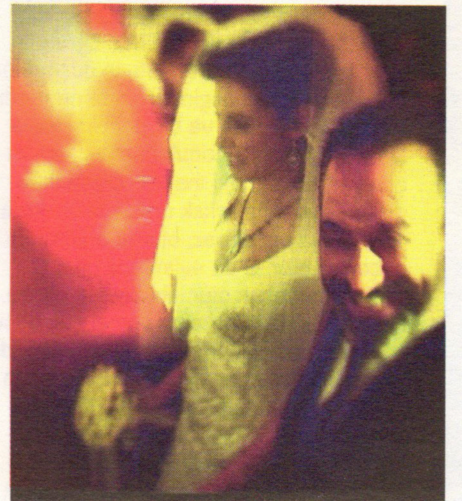

Yılın düğününe gelelim..

O da rezaletti. Kuru pastalar bayattı, viskinin yarısı suydu zaten. Bütün bardaklara önce buz koyup üstünü çeyrek parmak viskiyle doldurmuşlar, ikinci kadehler de zaten buzlu çaydı. Cem'i çağırdım bu ne böyle niye bize buzlu çay geldi dedim, valla içersen abi, gelinliğiydi, çiçeğiydi, oteliydi derken gözümden kemik çıkardınız, dedi. Aldığınız buzdolabı sığmadı son dakka bi de mutfağı kırdırmak zorunda kaldım anam ağladı dedi. Oynamak için piste çıktık, Cem'in sülalesi kalabalık aşiret gibiler dirsekleriyle itip oynatmadılar bizi. Atkı merasiminden sonra anneyle baba takılan bütün altınları çekip çekip çıkardılar, ağızlarıyla büküp büküp çantaya doldurdular, noluyoruz dedim, ufka bakarak çok taksite girdik dediler, yine koşarak uzaklaştılar.

Peki torununuz olduğunu nasıl öğrendiniz?

İstihareye yattım.

Ahu Cem'le parası için evlenmiş olabilir mi?

Hayır zannetmem, boyuna posuna kaşına gözüne vurulmuş olabilir.

Akşamsefası

İpek Özsüslü

“Ben bir transseksüel babasıyım çocuğumla gurur duyuyorum”

Eşcinseller, transseksüeller, lezbiyenler vardır ve bunların aileleri vardır. Buna alışın.

Tanıyalım sizi..

Günseli ben. Bir eşcinsel annesiyim. Çocuğumu küçük yaşta fark ettim ve nasıl yardım edebilirim diye bir uzmana danıştım. Ama çok şanslıydım tıp fakültesinde çalışıyordum. Uzman da “çocuğunuzu herhangi bir çocuk gibi yetiştirebilirsiniz. Bir psikolojik sorunu olmadıktan sonra bana getirmenize gerek yok” dedi. Ben de rahatladım. Tabi herkes benim gibi yaşamıyor bu süreci. Bir dolu anne-baba fark etse de çocuğuna kondurmama dönemi geçiriyor bir süre. Gittiği psikiyatristler bilimsel olmadığı için de sonunda yanlış yönlendiriliyor, çocuk değiştirilmeye çalışılıyor ve anne-baba buna çok ümit bağlıyor. O zaman hem çocuğun açılması, hem de ailenin bunu kabullenmesi ve çocuğuna doğru davranması gecikiyor. Bu süreçte küçük bir çocuk ve ergenlikteki bir genç bana ne oluyor diye çok zorluklar yaşıyor.

Ben farkettim dediniz, nasıl?

Olabilir dedim, bazı feminen davranışlarını gördüm.

Açılma döneminde neler yaşadınız ?

Ben bir arkadaşım aracılığıyla eşcinsel bir doçentle tanıştım. Ona danıştım; ben mi sorsam kendisinin açılmasını mı beklesem diye. Çocuğu beklemem gerektiğini söyledi. Ben de hiç sıkıştırmadım. Kendisinin paylaşmasını bekledim. “Sen ve babam bana normal davranıyordunuz, ben de farklı bir davranış beklemiyorum artık sizden” dedi ama rahatladı tabi. Sevgilisiyle tanışıyoruz, bize gelip kalabiliyor. Anneannemiz bile biliyor. Sevgilisiyle aynı sofrada oturuyoruz.

Bir oğlan çocuğu kadınların arasında büyürse, kız kıyafetleri giydirilirse eşcinsel olur diye düşünülür hep. Var mı böyle bir şey?

Yoo hayır. Ben çocuklara mavi-pembe giydirilmesini hiç sevmeyen bir anneydim. O yüzden rengarenk giydirdim. Sarı giydi, turuncu giydi, ama buna bağlı olduğunu hiç düşünmedim. Öyle birşey olsaydı babasız büyüyen tüm erkek çocukları eşcinsel olurdu. Aynı şekilde 4-5 kızkardeşle büyüyen erkek çocuklarının hepsi eşcinsel olurdu. Böyle birşey yok. Eşcinsellik bir hastalık, ahlaksızlık ya da genetik değil. Bir özenti değil, sapıklık değil, biz bunları süreç içinde öğrendik, ama toplumda malesef böyle düşünülüyor. Bizim klasik bilgimiz içinde ne vardır, bir kadın bir erkek ve bir çocuk. Hatta şimdi 3 çocuk-5 çocuk başbakanımıza göre; aile budur. İki insanın arasındaki cinsel ilişki kızla erkek arasındadır. Kızla erkek arkadaş olmaz, olursa aralarında birşeyler olur. O da evlenince olur. O zaman da çocuk olur. İlla üreme olmalı. Halbuki bir dolu heteroseksüel çift çocuk istemiyor olabilir. İnsanlar çocuğu kendisine açıldığı zaman ilk olarak “ayy eşim ne diyecek, annem babam ne diyecek, komşum ne diyecek” diye düşünüyor. Elalemi ya da çocuğunu seçmek durumunda kalıyor. Çoğu anne-baba tabi ki çocuğunu seçer. Bir aile çocuğu için canını verir ve bunu kullanan çok psikolog ve psikiyatrist var çevrede. Bu konuda büyük bir rant var.

Listag ‘dan (Lambdaistanbul Aile Grubu) bahsedelim biraz.

Listag 2008 yılında kuruldu. Öncelikle 2 anne tanıştık biz. Daha sonra çocuğuna açık olan başka anne babalarla bir araya geldik ve 6 kişi toplanıp sohbet etmeye başladık. Birbirimizle konuşmak bize çok iyi geldi; derken Floransa’ya bir aile toplantısına gittik. Lambda gönüllüsü çocuklar bizim önümüzü açtı. Avrupa’da da durumun bu kadar aynı olduğunu bilmiyorduk. İtalyanların aile yapıları bize çok benziyor. Orda da kilise baskısı var falan. Baktık onlar her hafta bilgilendirme toplantıları yapıyorlar. Gelir gelmez biz de başlattık. CETAD (Cinsel Eğitim Tedavi ve Araştırma Derneği) başkanı Nesrin Yetkin bize moderatörlük yapıyor 2008’den bu yana ve her ayın ilk Perşembesi toplanıyoruz. İki aile derken, bugün 300’den fazla aile bireyine ulaştık. Her ay birimizin evinde onlarla bir yemek yiyoruz, herkes bir şeyler getiriyor. Çocuklarımızla beraber yemek yapıyoruz. Hepsi aktivist değil. Biz bunu gönüllü olarak üstlendik. Her ay bir toplantımız daha var; onda çocuklarımız olmuyor. Biz anne-babalar cinselliği konuşuyoruz. Çoğumuz, psikologlar ve psikiyatristler de dahil, cinsellik hakkında çok az şey biliyoruz. Üniversitelerden kim çağırırsa gidip konuşuyoruz. Radyolardan, televizyonlardan gelen çağrıları yanıtlıyoruz. Bir belgeselimiz çekildi, bizler oynadık. 2008’de bu kadar rahat değildik, açık değildik; arkadan fotoğraf veriyorduk. Ama daha çok insana ulaşmak için bunu yapmamız gerektiğine inandık. Çünkü toplumda eşcinsellere ve translara yönelik ayırımcılık, şiddet ve nefret cinayetleri işleniyor. Bu bizim çok canımızı yakıyor. Bu belgeselde oynamamızın nedeni toplumun algısını değiştirmek. Medyatik olmak gibi bir derdimiz yok. Şunu demek istiyoruz; eşcinseller, transseksüeller, lezbiyenler vardır ve bunların aileleri vardır. Buna alışın.

Peki toplantılara çok tepkili gelip görüşleri değişen anne-babalar oldu mu?

Çok var. Çocuğu açılınca ona tepki gösterip CETAD toplantılarımıza geldikten sonra, “çocuğum bana açılalı 3 ay oldu, ama ilk kez bu gece rahat bir uyku uyuyacağım” diyen bir anne oldu mesela. Anne-babaların tepkisi bilgisizlikten ve toplumun onlara dayattığı yanlışlardan oluşuyor. Bilgilendikçe daha rahat kabulleniyorlar. Tepkili olmasa da ne yapmam gerek diyen çok insan geliyor. Her anne-babanın kabullenme süreci farklı oluyor. Çocukların açılma süreçleri de farklı oluyor.

Öncesinde tanıdığınız LGBT bireyler var mıydı ve nasıldı bakış açınız onlara karşı?

Sonradan düşünüyorum da, iş yerinde bir arkadaşımız vardı, biraz feminen tavırları olan. Ama hiç konuşulmazdı bu konu. Ben her türlü ayrımcılığa karşı bir insanımdır. Hep ezilenden yana olmuşumdur. Kadınlar, işçi sınıfı, Kürt, Ermeni, Alevi, eşcinsel olsun asla farklı bir bakış açım olmamıştır. O yüzden benim çocuğum şanslı bir çocuktu. Böylelikle 20’li yaşlara geldik. Birisi desin ki ben kapıma gelen bir transseksüele iş veririm..

Zeki Bey, sizi de tanıyalım.

Bir transseksüel babasıyım. Biyolojik olarak kız doğan çocuğum aşağı yukarı 15 yaşında yeme bozukluğu yaşamaya başladı. Ben hekimim, eşim de hekim. Bunun altında cinsellikle ilgili bir sorun yatabileceğini biliyorduk. Belli bir süreç geçtikten sonra, çocuğun kendisi bize açıldı. Ben biseksüelim dedi. Çünkü biyolojik olarak kız doğmuş, kızlardan hoşlanıyor ve öyle zannediyor. Yani çocuklar da bilmiyorlar. Toplumun yüzde 99’u, hekimler de dahil, bu konuda çok cahil maalesef. Bu konuda eğitim veren hiçbir kurum yok. Psikiyatri kliniklerinde bu konuda eğitim verilmesi henüz çok yeni. Tabi 13-14 yaşında bir çocuğun bunu düzgün bir biçimde açıklaması kolay değil. Yeni yeni kendinize geliyorsunuz, hayatı tanıyorsunuz ve bakıyorsunuz ki siz herkesten farklısınız. Ne kadar zor bir durum. Çoğu çocuk kendisini ucube olarak tanımlıyor. Özellikle transseksüel çocukların bedenleriyle ilgili sorunları var. Doğduğunuz bedende hissetmiyorsunuz kendinizi, ait olduğunuz bedende hapissiniz. Siz her şeyden saklanabilirsiniz; patronunuzdan, annenizden, babanızdan. Sevmediğiniz insanlarla görüşmezsiniz. Issız bir adaya gidip tek başınıza da yaşayabilirsiniz; ama bedeninizden saklanamazsınız. Gece yattığınızda da o sizinle beraberdir. Hep şunu söylüyorum insanlara, hangi cinsiyetteyseniz bir sabah uyandığınızda diğer cinsten bir bedende uyandığınızı hayal edin ve sokağa çıkın.

Çocuğunuz ilk açıldığında biseksüelim dedi peki sonra.

Bir süre sonra çocuk dedi ki; “Hayır ben biseksüel değilim, ben transseksüelim, ben kendimi erkek olarak hissediyorum. Ben erkeğim. Zaten yıllardan beri erkekmişim.” Bunu söyledikten sonra Çapa’da profesör doktor Şahika Yüksel var, nadide hekimlerden birisi, onun gözetiminde terapi gruplarına katılıp dönüşüme başladık. Tabi eğitimi çok bocaladı o dönemde. Buluğ çağında başlıyor bu ve bir çoğu intihar ediyor bu dönemde. Bir kısmı zaten ailesi tarafından yok ediliyor. Bir grup toplum tarafından dışlanıyor ve eğitimleri geri kalıyor. Biz anne-baba arkasında durduk ve eğitimine devam etmesini sağladık. Şimdi lise son sınıfta ve iyi bir lisede okuyor. Sakalları var, testosteron kullanıyor. Göğüs ameliyatı oldu şimdi göğsünü aça aça dolaşıyor. Şu anda asker tıraşlı, sakallı bir delikanlı. Lambda’ya gidip gelmeye başladı.Yaşı 18’den küçük olduğu için üye olamadı, biz üye olduk. Gidip gelirken oradaki çocuklardan ailelerin bir araya geldiğini öğrendik. Toplantılara katılmaya başladık. Çocuğumla ilgili utandığım hiç birşey yok. Onunla gurur duyuyorum.

Çocuğunuz size açılmadan ve yeme bozukluğu başlamadan önce vermiş miydi ipuçları?

Küçük şeyler vardı ve bir kenara yazıyorduk tabi. Mesela 1 buçuk-2 yaşlarında ayakta işemeye çalıştı. Hiç etek giymedi. Biz bildik bileli hep erkek reyonundan alışveriş yaparız. Benimle maçlara gelir. Şampiyonlar ligi çıkartmaları biriktirir ,kaleci olmak isterdi. Bana bir defa demişti ki; “baba ya ben kendimi erkek gibi hissediyorum”. Ben de “nasıl hissediyorsan öyle yaşa” demiştim. Daha küçüktü, ama bir tarafa yazdık hep bunları. Bir de şu var, çocuklar buluğ çağında cinsiyet kimliği ve cinsel yönelimleriyle ilgili karmaşa yaşayabiliyorlar. Çocuğun her söylediğinden bir anlam çıkarmak gerekmiyor. Sen böylesin, böyle devam edelim demiyoruz. Olabilir diyoruz. Çocuğu kendi akışına bırakıyoruz.

Sizin öncesinde LGBT tanıdıklarınız var mıydı ve bakış açınız nasıldı?

Benim liseden ve ardından fakülteyi beraber okuduğum bir arkadaşım geydi. Eşimin ihtisas arkadaşı geydi ve samimi olduğumuz insanlardı. Bir önyargımız yoktu. Bizim için önemli olan insanlığıydı.

En başından beri mi böyle anlayışlıydınız yoksa bir geçiş dönemi yaşadınız mı?

Biz böyle örnekleriz evet. Ben çocuğum ilk söylediğinde ne güzel diye rahatladım. Çünkü ciddi bir yeme bozukluğu var ve sebebini bulamıyoruz. Ölümlerden döndü çocuk. Oh sebep ortaya çıktı dedik ve sevindik. Ama sorun şu; çocuklarla ilişkiniz ve beklentileriniz. Kendi beklentileriniz ve toplumun beklentilerine göre yaşadığınız için, sorup duruyorlar “senin kızın yok muydu?” Elalem ne der? Dönme diyecekler. İ.ne diyecekler. Kime nasıl söyleriz. Çocuğunla ilgili beklentilerin var tabi, o beklentiler yerine gelmiyor. Biri ölür arkasından ağlarlar, ben sensiz ne yapacağım diye. Nefret ederim. Elinin körünü yapacaksın. Adam gitmiş. “Çok gençti, yazık oldu, daha göreceği güzel günler vardı” demek varken, ben sensiz ne yapacağım. Çok küçük ve çok özet bir cümledir.

Başka ne problemleri var trans bireylerin?

Küçük bir kısmına ailesi destek oluyor bizim gibi. Ama çoğu eğitimini yarım bırakmış, psikolojik sorunları var, işi yok. Büyük

Akşamsefası

Geçtiğimiz ay Onur Yürüyüşünde LGBT bireylerle yaptığımız sokak söyleşilerinin ardından, bu ay da sözü ailelere verelim istedik. Okuyacağınız üzere bu insanlar gökten sepetle inmedi; aileleri var ve bu ailelerin Listag adında bir dayanışma ve destek grupları var. Can Candan yönetmenliğinde "Benim Çocuğum" adında bir de belgesel film çekmişler. Şimdi hem bu güzel anne-babayı tanıyalım, hem de aile kavramını bir kez daha düşünelim.

bir kısmı, aile tarafından eğitimsiz bir şekilde kapı önüne bırakıldıkları için seks işçisi oluyor. Çaresi yok çünkü. Çıksın birisi desin ki ben kapıma gelen bir transseksüele iş veririm, vermez. Aileniz sizi istemiyor, toplum sizi istemiyor, açsınız, kendinizi öldürmemişsiniz, ne yapabilirsiniz? Bunun üstüne her yıl onlarca transseksüel katlediliyor nefret cinayetleriyle. Bu nasıl bir çile? Modern toplum denilen şu toplumda herkesin gülüp geçtiği, herkesin önyargılarıyla yaklaştığı bir acı var. Transseksüeller de falçatayla dolaşıyor demişti birisi. Arkadaşları hunharca 40-50 bıçak darbesiyle öldürülen bir kişi falçata taşıyor. Ben onun yerinde olsam herhalde en kuvvetli silahlarla dolaşırım. Hanginiz çıkıp dolaşabilirsiniz, bir falçataya güvenebilir misiniz? Kendinizi bu çocukların yerine koyun. Bu kadar baskı altında hangi çocuk ne yapar? Bu çocuklara herkesin melek diye koşup sarılması lazım. Bu dünyada bu kadar acı çekip bu kadar az tepki veren, insanları yine de seven başka bir grup yok. Bence çok özel insanlar.

Bir insan özenerek cinsiyet değiştirir mi?

İpekçiğim siz bizimle beraber dolaşın 1 hafta ve hepimiz size İpek Bey diyelim. Sabah uyanır uyanmaz başlayacağız; İpek Bey bugün ne kadar yakışıklısınız, sakallarınız ne kadar güzel. Biz eğer böyle yaparak sizi erkek yapabileceksek tamam. Gelişmiş toplumlarda "biz böyle duyduk" yoktur; bilimsel gerçekler vardır. İnsanların ortak tabi olduğu gerçekler vardır. 1973 yılından beri Dünya Sağlık Örgütü eşcinselliğin bir hastalık olmadığını beyan etmişken, siz kalkıp ne kadar özendirme deseniz de bilimsel gerçeklerle örtüşmez. Bilime inanan insanların önünde komik duruma düşersiniz. Bunun heteroseksüellik kadar doğal bir şey olduğunu anlamalı insanlar. Az olan şey baskı altındadır. Psikiyatri dernekleri de aynı görüştedir, ancak bu işten nemalanmak isteyen birkaç şarlatan çıkıyor. Kalkıp da bir bakanın, bir başbakanın, "bu böyledir" demeye belki bireysel olarak hakkı vardır, ama bilimsel gerçekler açısından hiçbir değeri yoktur.

Günseli: Her zaman çoğunluğun söylediği doğru değildir ki, Azınlıkların söylediği bir çok şey bizim çoğunluklara mal olur.

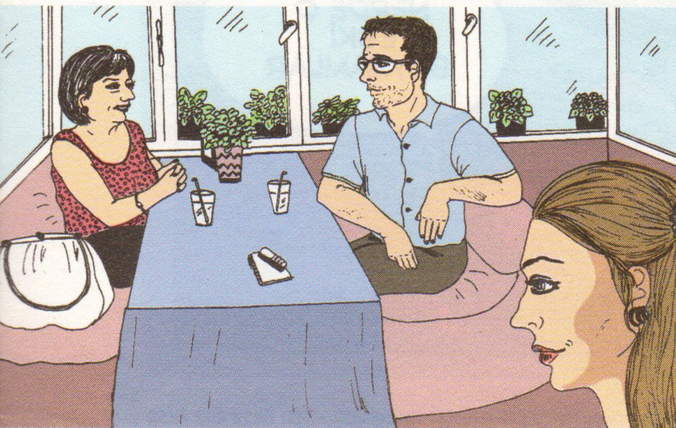
Zeki: "Ben bir transseksüel babasıyım, çocuğumla gurur duyuyorum" demekten aldığım keyfi çok şeyden almıyorum. İstiyorum ki karşımdaki insanlar da o falçatalı çocukların bir babası olduğunu, bir annesi olduğunu bilsinler. Onlar gökyüzünden gelmedi. Bunlar bizim çocuklarımız. Mesleğim itibariyle insanları çok severim ve tüm transseksüelleri, geyleri, lezbiyenleri gördüğümde aynı şeyi hissederim. Transseksüel kızları gördüğümde onlara sarılasım gelir benim.

Herkes aile bakımından sizin çocuklarınız kadar şanslı değil.

Günseli: Evet eğitimle de ilgili değil bu durum. Bizim tanıdıklarımız anne profesör, baba profesör, ama çocuklarına diyorlar ki "tamam sen öyleysen öylesin, ama bizim gözümüze gözükme, çevremiz bunu kabul etmez." Bakar mısın, çok korkunç bir şey. Ama Adana'da, İskenderun'da yaşayan bir anne çocuğuna sahip çıkıyor, "sen benim çocuğumsun" diyor, akrabalarına da; "o benim çocuğum onunla ilgili kötü bir laf eden, kılına zarar veren karşısında beni bulur." Bunun için üniversite mezunu olmak gerekmiyor. Bu ne yanlış, ne çok az insanda var, ne sapıklık, ne ahlaksızlık... Biz de bunları anlatıyoruz.

Zeki: Mesela Onur Yürüyüşüne gelen bir annemiz var. Satı Hanım, İstanbul'un varoşlarından geliyor ve en önde yürüdü. Çocuğu 17 yaşında transseksüel bir kız. Bir otobüs firmasında muavin çocuk o haliyle. Baba işsiz. Anne 10 yaşındaki diğer çocuğuyla yürüdü. Daha 2-3 ay oldu CETAD toplantılarına geleli. 3 kere ancak gelmiştir. Bakıyor kendisi gibi bir sürü insan var. Toplantı boyunca ağlayanlar oluyor, ama bir bakıyorsunuz diğer toplantıya gülerek geliyorlar. Nesrin Hanım gönüllü olarak anlatıyor her şeyi. Çocuklarıyla ilişkileri düzelince, gündelik hayatları da düzeliyor insanların. Annesiyle babasıyla kavgalı bir çocuk, annesi babası ona normal davranmaya başlayınca kendisi de düzeliyor. Tüm bunlar zincirleme.

Aileler

Aileleriniz?

Günseli: Ben hiç ters bir tepki almadım. Akrabalarıma açığım. Nasıl ki benim heteroseksüel bir çocuğum var diye megafon elinde bağırmıyorsan, benim eşcinsel çocuğum var da demiyorsun. Ancak bu konuda sana soru yönelten olursa dürüstlükle cevap veriyorsun. Annem bize sordu; "eşcinsel mi?" diye, benim not defterimi okumuş. "Senin için bir şey değişecek mi? Dedim; "yok canım o bizim evladımız, ama çok üzülürüm" dedi ve ağladı. Şimdi nasıl iş bulacak, nasıl askere gidecek diye. Şimdi hiç ağlamıyor ve hiç yadırgamıyor.

> **Yıllarca fark edip yok sayanlar var. 10 sene saklayanlar var...**

Zeki: Biz çoluğuna çocuğuna çok düşkün insanların çocuklarıyız. O yüzden biz de çok düşkünüz, kabullenmemek gibi bir şey olmadı. Geçen yaz anneme babama açıldık, çünkü onlar sürekli "kızım, kızım" diyorlar ve çocuğun morali bozuluyor. Abim dedi ki "söyleme, 82 yaşındalar, kaldıramazlar." "Kaldıramazsa, kaldıramaz" dedim. Ben de onun çocuğuyum. Beni dünyaya getiren birisi benim sıkıntılarımı benimle paylaşacağını bilerek dünyaya getiriyor. Ben çocuğumun sıkıntılarını paylaşmıyor muyum? E benim de sıkıntılarım var ve bunları annemle babamla paylaşmam kadar doğal bir şey olamaz. Onlar da "o bizim çocuğumuz" dedi. Başta uyarıyordum sürekli. Yıllarca kızım dediğin birisine oğlum demek kolay bir şey değil. Ağız alışkanlıkları var ve insanlar sizin kadar hassas olmuyorlar bu konuda. O dönem çok toparlamışımdır. Ya baba bu çocuk sizin yanınızda rahat edemiyor, özen göstermezseniz benim çocuğum rahat edemiyor. Çocuğumun rahat olmadığı bir yere ben de gelmem, o zaman görüşmeyiz siz kendinizi toplayıncaya kadar dedim.

Günseli: Erkekten kıza trans olan bir arkadaşımızın kızını dede kabullenmişti, ama anneanne dışlamıştı; ben görmeyeyim diye. Kendisi sadece bayramlarda gitti annesini görmeye, ama bir gün bir telefon geldi "bayramda sizi bekliyoruz" diye. O zaman bir anda, 16 yaşındayken erkek olan çocuk 2 senenin ardından, dönüşüm sürecini geçirdikten sonra, çok güzel bir kız olarak anneannesine gitti. Ve anneanne onu bağrına bastı. "Bu güne kadar hep bir kız torunum olsun isterdim, şimdi Allah bana verdi" dedi sanıldı ve ilişkileri çok güzel. Bu yaz yazlıklarına gitti ve anneanne komşularına açıldı ve onlarla tanıştırdı torununu.

Bir de insan hep benim başıma gelmez diye düşünür.

Zeki: Hep bir kızım olsun istedim ben yakın çevrem bunu iyi bilir. Benim bir kız çocuğum olursa ikinci çocuğu yapmayacağımı söylerdim.Eğer oğlum olursa kız için ikinciyi yapacağımı söylerdim ve Tanrı bana biyolojik olarak bir kız çocuğu verdi. O doğmadan önce mini etekler, cicili bicili kıyafetler aldım, herkes dalga geçiyordu benimle ve giymedi hiçbirini tabi. Sonra yemek bozukluğunda hayati tehlikeler yaşayınca, bir şeyle yüzleşiyorsunuz. Aslında kız-erkek önemli değil, sizin bir çocuğunuz oluyor, bu kavram çok farklı. Zaten o dönemde kız-erkeği tüm o kavramları kaybetmiştim benim bir çocuğum vardı ve sıkıntıdaydı.

Şimdi düşünüyor musunuz peki, artık bir oğlunuz var.

Yaşım ikinci çocuğu düşünemeyecek kadar ileri. Ayrıca daha genç olsaydım da düşünmezdim.

Kız olsun oğlan olsun fark etmez sağlıklı olsun da derler hep.

Zeki: O laftadır çoğunlukla. Ben hep kız olsun istedim ve çok sevindim.

Günseli: Benim kafamda hiç bir şey yoktu cinsiyet konusunda.

İnsanın kızı, "oğlu" olursa ne hissediyor?

Zeki: O, "ben erkeğim" deyince değişen hiçbir şey olmadı benim için. O aynı çocuk. çocuk biryere gitmedi. Kişiliği aynı, duruşu, davranışı, hayata bakışı aynı. O çocuk zaten doğduğundan beri erkekti; biz fark etmedik o fark etmemişti. Annesiyle kadın kuaförüne gidiyorlardı. Dedim bu iş böyle olmaz, benimle erkek berberine gel. Çocuk rahatsız oluyor orada çünkü ait olmadığı bir yer. Varoş bir semtte çalışıyorum orada bir berbere gittik. Berber de beni tanıyor. "Bu benim oğlan, saçlarını kestir diyorum diyorum kestirmiyor. Okuldan uyarı geldi, şuna adam gibi bir traş yap bir de sakal tıraşı yap, ustura değince sakal çıkacak diye düşünüyor" dedim. Buluğ çağında erkek çocuğu ya. Berber bir girdi arkadaşa, kafasını tuttu bastırdı lavaboya yıkıyor, çok mutlu oldu tabi, artık hep o berbere bensiz gidiyor.

Günseli : Kabul sürecinde, sevgiliyi kabul de bir süreç oluyor. Onun sevgilisi diyemedim, bir süre sonra demeye başladım. Bizim evimizde kalmıştı sevgili. Eşim hiç fark etmemiş, öğrendiğinde "ya gerçekten mi" falan diye hayretler içinde kalmıştı.

İnsanlar homofobik olmamak dışında ne yapabilirler?

İnsanlar doğru bilgiyi edinip bunu çevrelerine yayabilirler. Ben bir kuaförde kalkıp birisi bir eşcinselle alay ediyorsa kesip "herhalde siz bu konuda yeteri kadar bilgi sahibi değilsiniz" diyebiliyorum. Biz şimdi psikoloji, rehberlik, psikiyatri, halka ilişkiler okuyan çocuklara, polislere gidip kendimizi anlatacağız. Yerel yönetimlerden de destek alıyoruz.

> **O, ben erkeğim deyince değişen hiçbirşey olmadı benim için. O aynı çocuk..**

Mesela bir belediye başkanı bize kapısını açtı. Hem AKP'li bir belediye başkanıydı, hem de Anadolu'da bir yerdeydi. Biz hayretler içinde kaldık. Arkadaşlarımız gidip konuştular ve orada birkaç aile çıktı benim çocuğum da transseksüel, eşcinsel diyen. Türkiye'nin yalnızca İstanbul'dan ibaret olmadığını biliyoruz. Anadolu'da özellikle de Doğu'da çok zor şeyler yaşanıyor. Kimse lay lay lom benim çocuğum transseksüel oldu demiyor. Kimse isteyerek bunları yaşamıyor. Eskişehir, Ankara ve İzmir'de aile grupları oluşturduk. En önemlisi anayasada değişiklik. Biz istedik diye bu hükümet anayasada eşitlik maddesine cinsel yönelimi koymayacak, ama hiç olmazsa gündem yaratıldı. Bizim iki annemiz BDP ve CHP milletvekilleriyle görüştü. MHP'yle de görüştü, ama onlar hiç yanaşmadılar. AKP ile de görüştüler, ama pek hoş karşılanmadı. Ancak diğer iki partinin bile bu konuyu gündeme alması önemli.

feyhan güver

Çigdem Demir

NE DEDİ, ÇIKMA TEKLİFİNİ KABUL ETTİ Mİ?

İŞÇİSİN SEN, İŞÇİ KAL, GİY DEDİ TULUMLARI!

Zehra Ömeroğlu

Ağostos 2012-08
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Fotoğraf Zafer Aknar
Abonelik Asiye Uludağ
0.212.249 91 13

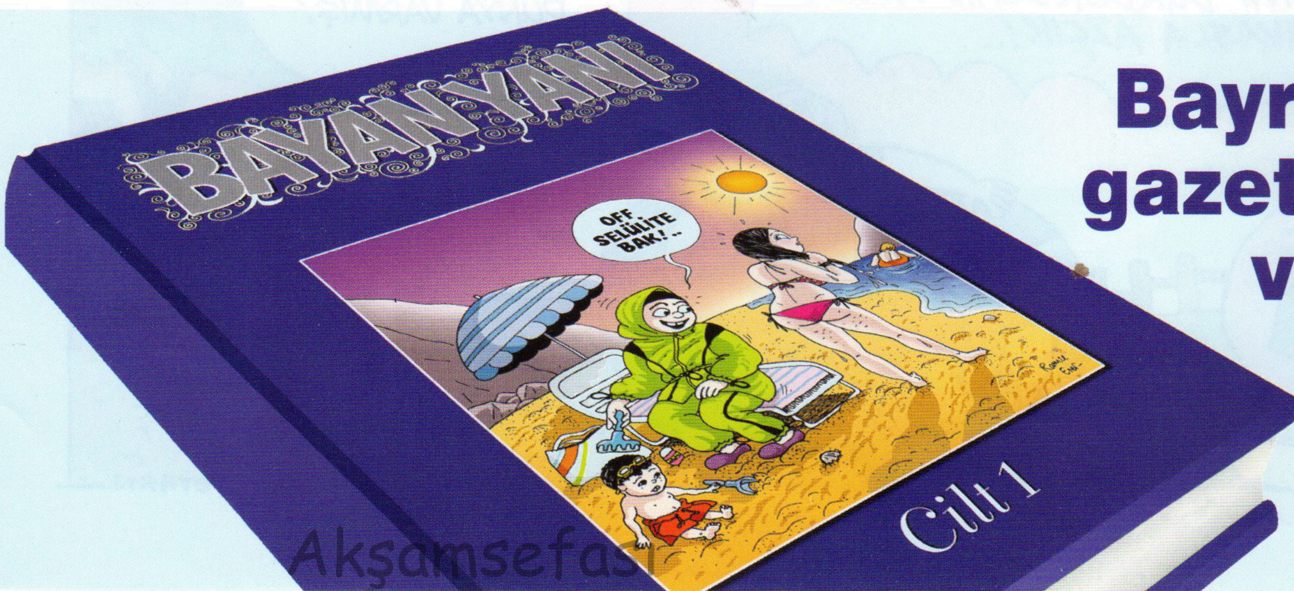
ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST - TEL: 0212 292 9450
FAX: 0212 251 5754
BASKI: LeMan Ofset Tel: 0212 858 0093 GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

Akşamsefası

harem

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

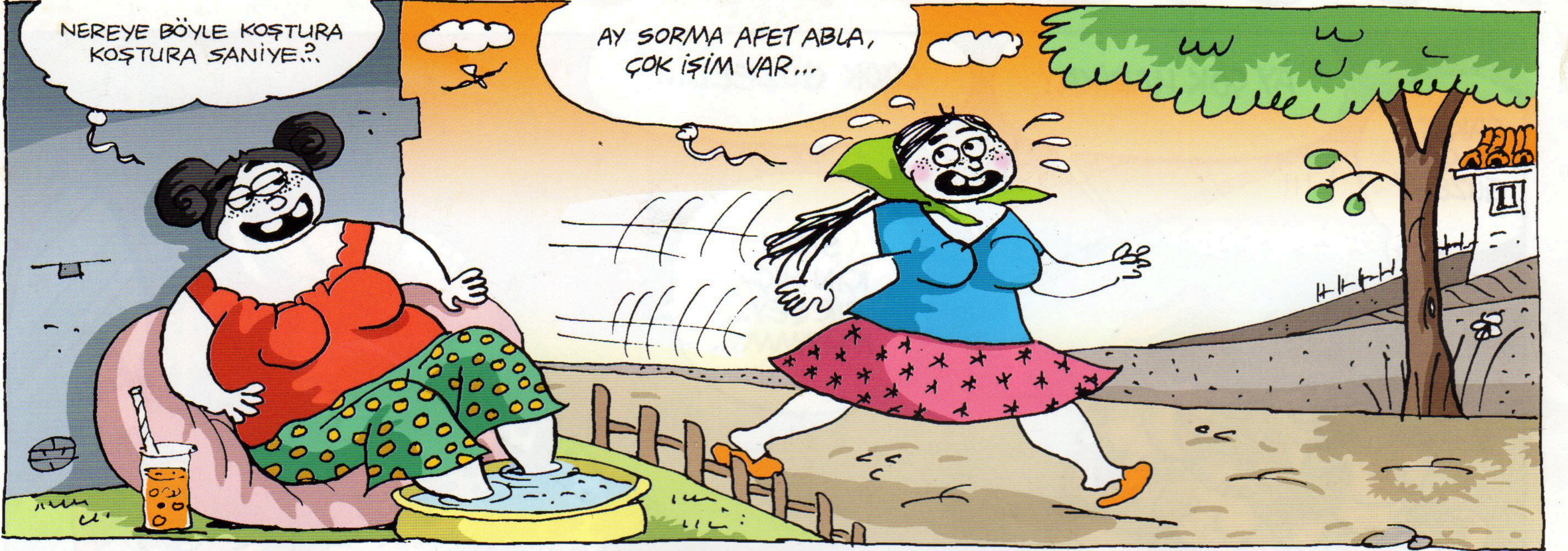
Bayramdan sonra, gazete bayiilerinde ve kitapçılarda

Cilt 1

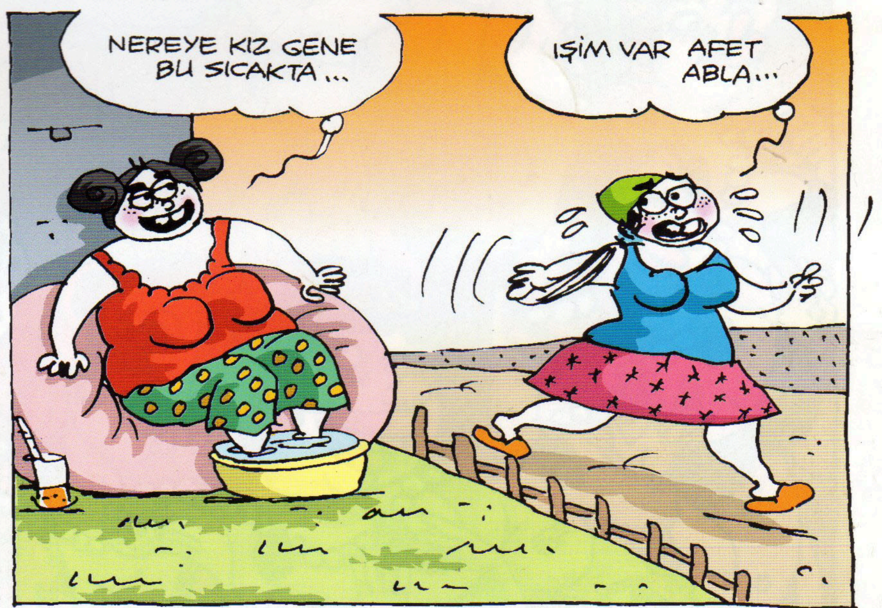
Akşamsefası

Yaşam Koçu Afet

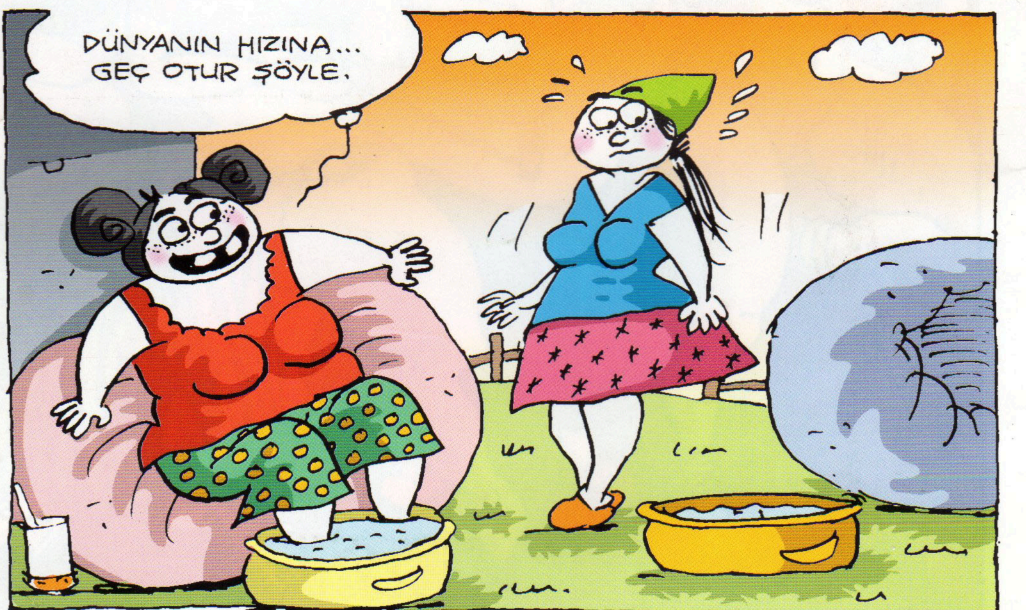
feyhan güver

Akşamsefası